

SAYI: 7 / EYLÜL 2016

Kurtuluşa Kadar Savaş!

DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Yayın Organıdır.

AKP HALKA HESAP VERECEK!

**AKP HALKA KARŞI SALDIRILARINI VE
SUÇLARINI BÜYÜTÜYOR!**

**AKP'NİN FAŞİST TERÖRÜNE VE ZULMÜNE
KARŞI DİRENİŞİ VE SAVAŞI YAYALIM!**

**AKP FAŞİZMİ HALKI
TESLİM ALAMAYACAK!**

İÇİNDEKİLER

* Baş Yazı AKP HALKA HESAP VERECEK!	3	* Dayı ve Gerilla	24
		* Şehitler Diyor ki; APTİ ŞEKER	25
* Kürdistan'da Kurtulaşa Kadar Savaş DHKP-C ÖNDERLİĞİNDE KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!	8	* Karademlik DÜŞMAN KİMDİR?	26
		* Gerillanın Kitaplığından MAO-ASKERİ YAZILAR	29
* Gerillanın Patikası GERİLLADA KADIN OLMAK!	10	* Gerillanın Patikası GERİLLA OLMANIN...	32
* Gerillanın Bir Günü GERİLLADA İLK YÜRÜYÜŞ	15	* Düşmanı Tanı Yenilmez Ol! KALEKOLLARINIZI BAŞINIZA YIKACAĞIZ!	33
		* Gerillanın Yüreğinden YAŞAMAK	34
* Anlatım YAŞADIĞIM İLK GECE YÜRÜYÜŞÜ	16	* Tarihimizden HÜSEYİN KILIÇ ZEYNEP KORKMAZ	35
* Anlatım PUSUDA KARAYILAN...	17	* Bu Tarih Bizim ŞEYH BEDRETTİN	42
* Anlatım GAZİ HALKI YALNIZ DEĞİLDİR	18	* Gerillanın Sırt Çantası SU GEÇME	47
* Bilgi İnsanı Yenilmez Kılar GERİLLA GİZLİLİĞİ ESAS ALANDIR!	20	* Düşmanı Vurmak için Öğren-Öğret DEVRE-DÜZENEK / SAATLİ BOMBA	52
* Anlatım İLK EKMEK...	23	* Çiğdem'e...	62
		* Gerillanın Afişi	63

AKP HALKA KARŞI SALDIRILARINI VE SUÇLARINI BÜYÜTÜYOR!

AKP'NİN FAŞİST TERÖRÜNE VE ZULMÜNE KARŞI DİRENİŞİ VE SAVAŞI YAYALIM!

AKP-Fethullah savaşı bir iktidar savaşıdır. Halkı soyan, sömüren, ABD'nin uşaklığını yapan, halk düşmanlığı yapan AKP ve Fethullah ikilisi bugün sömürü pastasından daha büyük pay alabilmek için birbirinin boğazına sarıldı. Bu halk düşmanlarının iktidar savaşı Fethullahçılar'ın darbe girişimine kadar vardı. Bu başarısız darbe girişimi karşısında AKP "Darbecilere karşı mücadele" adı altında halka karşı saldırılarını ve terörünü yükseltti.

AKP'nin OHAL ilanı halk düşmanlığında sınır tanımayacağını gösteriyordu. Öyle de oldu.

AKP'nin ilk işi devrimcilerin örgütlü olduğu mahallelere kendi köpeklerini salmak oldu. AKP gençlik örgütünden ve diğer örgütlerinden iplerinden salınan faşistler mahallelerimizde terör estirmeye çalıştılar. Fakat bu haydut köpekler Cepheliler'in önderlik ettiği halkla birlikte mahallelerimizden defedildiler.

AKP bu defa polis terörüyle mahallelerimize, derneklerimize, kurumlarımıza saldırdı. Yüzlerce devrimci gözaltına alındı, tutuklandı. Devrimcilere kurşun

sıkıldı. Devrimci kurumlar, Halk Meclisi basıldı, talan edildi. Yetmedi. Gazi Mahallesi'nde olduğu gibi mahalle komple ablukaya alındı. Mahallede konvoy halinde gezen AKP'nin köpeği polisler korku ve panik yaratmaya çalıştı. Hasan Ferit Gedik Uyuşturucuya Karşı Savaş ve Kurtuluş Merkezi AKP'nin katil polislerince işgal edildi...

Hapishanelerde nazi toplama kamplarını aratmayan uygulamalar tekrar hayata geçirildi. Tutsakların kan, can pahasına kazandığı tüm haklar bir bir ortadan kaldırılıp, sürgün sevkler, işkenceler, baskı ve cezalar en üst boyuta çıkarıldı. Devrimci tutsaklara yönelik teslim alma saldırıları beyhude bir çabayla tekrar hayata geçirildi. İşçilere, memurlara yönelik hak gaspları tırmandırıldı. Emekçilerin, halkın mücadeleye kazandığı tüm haklar ortadan kaldırıldı ve bu süreç devam ettiriliyor.

AKP yönetememe krizini aşmak, sömürde ve ABD köpekliğinde istikrarı sağlamak, kendi iktidarını sağlamlaştırmak için devleti yeniden örgütleyecek ve kendi faşizmini pekiştiriyor...

AKP Halka Düşmanlığını Büyüterek, Faşist Saldırılarını Tırmandırarak Halkı Teslim Alamaz ve Yönetememe Krizini Aşamaz!

AKP ne yaparsa yapsın halkı teslim alamayacaktır.

Bu ülkede halka yönelik teslim alma saldırıları hiç bitmedi. Ülkemizi ABD'nin çiftliğine dönüştürenler, vatanı ABD'ye satanlar, ABD'nin kulu, köpeği olanlar, ABD adına ülkeyi yönetenler halka karşı baskı ve zoru, faşist terörü kesintisiz bir biçimde uyguladılar. Başka da yolları yoktur. Vatan hainlerinin, ABD'nin köpekliğini yapanların, ülkeyi faşizmle yönetme dışında bir çıkışları yoktur. Menderesler'den Demireller'e, Özal-lar'dan Erbakanlar'a, Çillerler'den Tay-yipler'e kadar tüm ABD uşakları faşizmi tırmandırmışlardır. Yukarıda adı geçen vatan hainlerinden her biri kendisinden öncekilere göre ABD uşaklığında daha pervasız olmuş ve halk düşmanlığını daha da büyötmüşlerdir.

12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 Ameri-kancı faşist cuntaları yaşanmış, Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta, 77 1 Mayıs'ında

kitlesel katliamlar yaşanmış, bunlara yenileri 2015 ve 2016 Türkiye'sinde de eklenmiştir. Kontrgerilla katliamları hiç bitmemiş, gözaltında kayıplar, toplu mezarlar, işkenceler, infazlar, köy yak-malar, şehirleri yakıp yıkmalar, zorla göç ettirmeler, sürgünler, tutuklamalar... Tüm bunlar faşizmin rutin uygulamaları haline gelmiştir.

AKP de 14 yıllık iktidarı boyunca tüm bu faşist uygulamalara yenilerini ekleyerek faşizmi tırmandırmıştır. AKP iktida-rını koruyabilmek ve sürdürebilmek için faşist terörünü daha da tırmandıracaktır. Yani AKP, halk düşmanlığının gereğini yerine getiriyor ve halka düşmanlığını büyötüyor. Biz de halk olarak direnişi ve savaşı büyüteceğiz. Halk olmanın gereği de budur.

Halk Olarak Direnme ve Savaşma Hakkımızı Kullanacak, Bu Görevimizi Yerine Getireceğiz.!

Faşizmin zoru ve şiddetine karşı halk olarak devrimci zoru ve şiddeti kullan-mak zorundayız. Devrimci şiddet daha geniş anlamda devrimci savaş, halkın meşru hakkıdır.

Sf.4

Emperyalizme ve faşizme karşı, zalimin zulmüne karşı direnmek ve savaşmak hak olmaktan öte bir görev ve zorunluluktur.

Neden? Çünkü bizi köleleştirmeye çalışan, bize boyun eğmeyi dayatan, alınterimizin ve emeğimizin gaspedilmesine sessiz kalmamızı isteyen, adaletsizliklere göz yummamızı bekleyen bu sömürücülere, bu zalimlere karşı ancak direnerek, savaşarak karşı koyabiliriz. Sömürücülerden, zulmedenlerden, başka bir ifadeyle katillerden, işkencecilerden, hırslılardan merhamet, onlardan iyilik bekleyemeyiz.

O soyguncular ki, o zulmedenler ki, bu sefahat düzeninden, bu yağma ve talandan ve halka düşmanlıktan vazgeçmeyeceklerdir. Onlarla onların anladığı dilden konuşmak zorundayız.

Onların anladığı dil halkın devrimci şiddetidir.

Biz halk olarak devrimci şiddeti halk düşmanlarından hesap sormak, halkın adaletini uygulamak, onların hakettikleri cezayı vermek için kullanacağız. **Bu bir.**

İkincisi ve asıl önemlisi de devrimci şiddeti bu sömürü ve zulüm düzenini yerle bir edip, kurtuluşumuz olan devrimi

Biz halk olarak devrimci şiddeti halk düşmanlarından hesap sormak, halkın adaletini uygulamak, onların hakettikleri cezayı vermek için kullanacağız. Bu bir.

İkincisi ve asıl önemlisi de devrimci şiddeti bu sömürü ve zulüm düzenini yerle bir edip kurtuluşumuz olan devrimi gerçekleştirebilmek için kullanacağız.

gerçekleştirebilmek için kullanacağız.

Bundandır ki, halkın silahllanması, zulme ve sömürüye karşı silahllanması, tarihsel ve siyasal olarak bir haktır.

Faşizme ve emperyalizme karşı savaşmak, faşizmi yıkmak, emperyalistleri vatanımızdan kovmak, halkını ve vatanını seven, "*ben insanım*" diyen herkes için bir zorunluluktur.

Devrim için savaşmak, halkın kurtuluşunu istemek, bunun için silahlanmak, bunun için düşmana vurmak, bunun için dağda şehirde milis olmak, gerilla olmak,

Sf.5

Biz örgütsüz olursak o soyguncu tayfası gününü gün etmeye devam ederken biz sefalet içinde, açlık ve yoksulluk içinde acılar ve umutsuzluk içinde yaşamaya devam ederiz.

Biz örgütsüz olursak vatanımızı işgal eden katil ABD eşkiyalığına, teröristliğine, yağma ve talanına, sömürü ve zulümüne devam edecektir.

O halde örgütlenmeliyiz!

NASIL?

Halk meclislerinde örgütleneceğiz. Meclislerde örgütlenirsek, kendi kendimizi yönetecek, kendi yaşamımızı örgütleyecek, ve bu haydutlara karşı direnişi ve savaşı büyüteceğiz.

Halk meclislerinde örgütlenirsek gücümüzü görecek ve bu gücün önünde hiç bir gücün duramayacağını göreceğiz. Halk meclislerinde örgütlenelim.

Örgütlenelim ki, meydanı onlara bırakmayalım. O katiller, o it sürüsü, o faşist güruh mahallelerimize saldırdığında, terör etmeye çalıştığında, onları sel olup akan öfkemizle, defedelim, ezelim.

Tarihin bize meşru olarak verdiği silahlanma ve savaşma görevini örgütleneceğimiz halk meclislerinde de yerine getirmeliyiz. Halk düşmanlarına karşı devrimci şiddeti halk meclislerinde örgütlemeliyiz. Devrimci şiddeti, devrimci adaleti, tüm halk düşmanlarına karşı uygulamalıyız.

Bizim canımızı yakanların canını yakmalıyız.

halk savaşçısı olmak bir zorunluluktur, bir onur meselesidir.

Evet, vatani işgal edilmişler için, alın-teri çalınanlar için, insan yerine konulmayanlar için, haysiyeti ve onuru kırılanlar için, umutsuz bırakılanlar için savaşmak bir namus meselesidir, bir gurur meselesidir, bir zorunluluktur.

Biz de halk olarak tarihin, insanlığın bize yüklediği emperyalizme ve faşizme karşı savaşmak görevini yerine getirmeliyiz.

Biz halk olarak bizden sonraki nesille-re, çocuklarımıza, torunlarımıza sömürü ve zulmün olmadığı bir dünya bırakma görevini yerine getirmeliyiz. Bu sorumluluğu üstlenmek, tarihin bize yüklediği bu zorunlu görevi hayata geçirmek, insan olma onurunun gereğini yapmak için emperyalizme ve faşizme karşı örgütlenmeli, birleşmeli ve savaşmalıyız.

Örgütlenmeli, Birleşmeli ve Savaşmalıyız.!

Örgütsüz olursak bir avuç asalak, o bir avuç haydut, o bir avuç soysuz, biz milyonları rahatça sömürür, aşağılar. Biz örgütsüz olursak onlar emeğimiz, alınterimiz üzerinde sefahat büyütür. Ve bir de bizimle dalga geçerler.

Biz örgütsüz olursak o soyguncu tayfası gününü gün etmeye devam ederken biz sefalet içinde, açlık ve yoksulluk içinde, acılar ve umutsuzluk içinde yaşamaya devam ederiz.

Biz örgütsüz olursak vatanımızı işgal eden katil ABD eşkiyalığına, teröristliğine, yağma ve talanına, sömürü ve zulmüne devam edecektir.

O Halde Örgütlenmeliyiz! NASIL?

Halk Meclislerinde Örgütleneceğiz!

Meclislerde örgütlenirsek, kendi kendimizi yönetecek, kendi yaşamımızı örgütleyecek ve bu haydutlara karşı direnişi ve savaşı büyüteceğiz.

Halk meclislerinde örgütlenirsek, gücümüzü göreceğiz ve bu gücün önünde hiç bir gücün duramayacağını göreceğiz. Halk meclislerinde örgütlenelim.

Örgütlenelim ki, meydanı onlara bırakmayalım. O katiller, o it sürüsü, o faşist güruh mahallelerimize saldırdığında, terör estirmeye çalıştığında, onları sel olup akan öfkemizle, defedelim, ezelim.

Tarihin bize meşru olarak verdiği silahlanma ve savaşma görevini örgütlenmemiz halk meclislerinde de yerine getirmeliyiz. Halk düşmanlarına karşı devrimci şiddeti halk meclislerinde örgütlemeliyiz. Devrimci şiddeti, devrimci adaleti, tüm halk düşmanlarına karşı uygulamalıyız. Bizim canımızı yakanların canını yakmalıyız. Bu kadar basit ve sade düşünmeliyiz.

Ve asıl önemli emperyalistleri ve vatan hainlerini bu topraklardan defedip bağımsız, demokratik, sosyalist Türkiye'yi kurmalıyız.

DHKC Saflarında Silahlanalım Düşmanı Yenelim

Halk İktidarını Kuralım!

Bağımsız, demokratik, sosyalist Türkiye için Halk Savaşını büyütme ve yaymalıyız. Savaşı büyütme ve yaymak için kırdı ve şehirde DHKC gerillaları saflarında silahlanmalı ve savaşmalıyız.

Savaşımız vatanın özgürlüğü içindir.

Savaşımız halkın kurtuluşu içindir.

Savaşımız devrimci halk iktidarı içindir.

Savaşımız bağımsız, demokratik,

sosyalist Türkiye içindir.

Ulusal bağımsızlığımızı kazanmak için...

Zulme ve sömürüye son vermek için..

İnanç özgürlüğünü sağlamak için...

Eğitim, sağlık, konut, ulaşım hakkını kazanmak, tüm bunların parasız olması için...

Adaletsizliğe son vermek için...

Onurumuz için...

Umutlu, mutlu bir yaşam için...

SAVAŞIYORUZ..

Düşmanlarımız katil ABD ve diğer tüm emperyalistlerdir.

Düşmanlarımız ABD'nin uşaklığını, köpekliğini yapan, vatan hainlerinin en üst birliği olan oligarşidir.

Düşmanlarımız AKP'sinden MHP'sine tüm düzen partileridir.

Düşmanlarımız Sabancılar, Koçlar, Özyeğinler, Zorlular, Ağaoğlular'dır.

Düşmanlarımız ABD'nin, AKP'nin, Sabancılar'ın bekçiliğini yapan ordusundan polisine, MİT'inden mahkemelerine, bürokrasisinden diğer tüm devlet kurumlarının hepsidir.

Düşmanlarımız zulme ve sömürüye hizmet eden, vatanına ihanet eden, halka düşmanlık yapan herkeştir.

Düşmanı yenecek ve özgür vatani kuracağız. Bunun için savaşacak ve kazanacağız.

**YAŞASIN HALK SAVAŞIMIZ!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!
YAŞASIN ÖNDERİMİZ
DURSUN KARATAŞ!
YAŞASIN DEVRİMCİ
HALK KURTULUŞ CEPHESİ!**

**DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır
Gerilla Birliği Komutanlığı**

11 Eylül 2016

KÜRDİSTAN'DA KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

*Kürt Halkı Bugüne Kadar
Neden Ulusal Devletini Kuramadı?
Kürt Halkının Uluslaşma Süreci
Nasıl Olmuştur?
Kürt İsyanları, Ayaklanmaları Nelerdir?
Ve Kürt Halkının Kurtuluşu
Nasıl Sağlanacaktır?*

KÜRDİSTAN'DA TEK YOL DHKP-C ÖNDERLİĞİNDE KURTULUŞA KADAR SAVAŞTIR!

Kürtler Ortadoğu'nun kadim halklarından. Binlerce yıldır varlığını sürdüren Kürt halkına bu topraklar yurt olmuştur. Nice diktatör, zalim imparatorlukları gelmiş geçmiştir. Fakat ne Kürt halkını yok edebilmişler, ne de teslim alabilmişlerdir.

Böylesine köklü bir tarihe sahip Kürt halkı neden ulusal devletini kuramamıştır?

Kürt halkının uluslaşma süreci nasıl bir seyir izlemiştir?

Kürtlerin yaşadığı topraklar, yani Kürdistan hangi tarihsel süreçler içerisinde ve

hangi sosyo ekonomik koşullar nedeniyle dört parçaya bölünmüştür?

Osmanlı zulmü altında Kürt halkı neler yaşamıştır?

Anadolu halklarının emperyalizme karşı verdiği kurtuluş savaşında Kürt halkı nasıl bir rol üstlenmiştir?

Cumhuriyet dönemi Türkiye'sinde yaşanan Kürt isyanları nelerdir ve nasıl sonuçlanmıştır?

ABD'nin yeni sömürgesi Türkiye'de Kürt halkının yaşadığı neler olmuştur?

Ve Hala Kürdistan Yangın Yeri...

Kürt halkının ulusal bağımsızlığı engellenmekte, kendi kaderini tayin hakkı yok edilmektedir. Kürt halkının toprakları ilhak edilmiş, vatanları işgal edilmiştir. Kürt halkının dili, kültürü, gelenekleri yasaklanmakta, baskı altında tutulmakta, yozlaştırılmaktadır.

Kürt halkının kimliği inkar edilmekte, Kürtler aşağılanmaktadır.

Kürt halkı kıyımdan geçirilmekte, on binlercesi katledilmiş, binlercesi kaybedilmiş ve yine binlercesi kefensiz, bilinmeyen yerlerdeki toplu mezarlarda doldurulmuştur. Kürt halkı hapishanelerde teslim alınmaya çalışılmış, Kürt halkının yaşadığı köyler, ilçeler, mahalleler, yakılmış, yıkılmış, boşaltılmış, Kürt halkı yerinden, yurdundan edilmiştir.

Şovenist kışkırtmalarla, linçlerle, kontrgerilla saldırılarıyla, Kürt halkı sindirilmeye çalışılmıştır. Sefalet ve yoksulluk içinde bırakılan Kürt halkı, umutsuz da bırakılmak istenmiştir.

Tüm bu Kürt halkını teslim alma saldırı ve politikaları bugün AKP ile devam etmektedir. Ve bu düzen devam ettikçe bu vahşet ve saldırılar, bu kıyım, bu zulüm yaşanmaya devam edecektir. Yaşanacaktır çünkü, ulusal baskıyı uygulayan, Kürt halkını köleleştirmeye ve teslim almaya çalışan, Kürdistanı ve Kürt halkını sömüren ABD emperyalizmi ve onun uşağı haysiyetsiz Türkiye oligarşisi bu zulüm düzenini başka türlü sürdüremez.

NEDEN?

Yukarıda sıraladığımız tüm soruların

Ne barış politikaları, ne düzen içi çözümler, Kürt halkının kurtuluşu değildir. Tersine tüm bunlar Kürt halkının yaşadığı kıyımın, çektiği acıların, yaşadığı sefaletin sürdürülmesi anlamına gelir. Ve o yüzden biz DHKC gerillaları olarak diyoruz ki, tek yol Kürdistan'da Kurtulaşa Kadar Savaş!

cevabı nedir? Bilinir ki, her sonucun, her mevcut durumun bir nedeni vardır. Kürt halkının tüm bu yaşadıklarının da tarihsel ve siyasal nedenleri vardır. Peki, bu nedenler nelerdir? İşte bunların hepsini dergimizin bu köşesinde ele alacağız ve işleyeceğiz.

Ama biz son söyleyeceklerimizi en

başta da söylemek istiyoruz. Nedir bu? Kürt halkının kurtuluşunun bir yolunun olduğudur.

NASIL?

Kürt halkının kurtuluşu anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk iktidarındadır. Yani Kürt halkı Anadolu topraklarında yaşayan ve aynı kaderi paylaşan ve yine aynı zulmü, aynı acıları çeken başta Türk ulusu olmak üzere, diğer ulusal azınlıklar olan Arap, Çerkez, Laz, Gürcü, Pomak, Çingene tüm halklarla birlikte emperyalizme ve faşizme karşı omuz omuza savaşıarak kurtuluşunu sağlayabilir.

Yani Kürt halkı ortak kaderi yaşadığı Anadolu halklarıyla birlikte **ORTAK** düşmana karşı **BİRLİKTE** savaşmalıdır.

Kurtuluş devrimdedir. Kurtuluşun yolu silahlı mücadeledir. Kurtuluşun başka yolu yoktur.

Ne barış politikaları, ne düzen içi çözümler, Kürt halkının kurtuluşu değildir. Tersine tüm bunlar Kürt halkının yaşadığı kıyımın, çektiği acıların, yaşadığı sefaletin sürdürülmesi anlamına gelir.

Ve o yüzden biz DHKC gerillaları olarak diyoruz ki, tek yol Kürdistan'da Kurtulaşa Kadar Savaş! (Sürecek...)

Sf.9

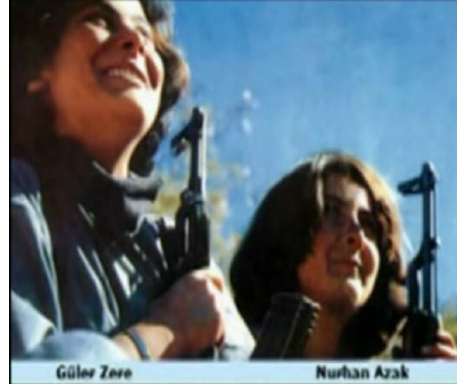
Gerillanın Patikası

GERİLLADA KADIN OLMAK

Yaşadığımız düzende kadının görevleri bellidir. Evinde oturup çocuklarına, ev işlerine bakacak. Çalışıyorsa işine gidecek. Yine işten geldikten sonra evdeki sorumluluklarını yerine getirecek. Bu yanılla kadın bu düzende iki kere ezilmektedir. Ve bu düzenin kadında yarattığı kültürel şekillenmeler vardır. Örneğin kadınlar genelde kendine güvensizdir. Hep yanında birileri olsun ister. Bu birisi, baba, abi veya eştir. Yani bir erkeğin korumasına ihtiyaç duyar. Veya bazı işleri erkeklerin daha iyi yapacağını, kendisinin yapamayacağını düşünür. Erkeklerin yaptığı birçok işin hak olduğunu, kendisinin benzer şeyleri yapmasının ayıp olduğunu düşünür. Bunları çoğaltabiliriz.

Peki kadınlarımız neden böyle düşünüyor? Kadınlar bu düşünceleri doğuştan taşımıyorlar elbet. Yaşadığımız toplumun, sistemin kadına tarihsel olarak biçtiği rol budur. Çünkü kadının bu şekilde güvensiz, edilgen, korunmaya muhtaç vs. olması onun daha rahat sömürüsü demektir.

Bu sistemde toplumsal, kültürel, ekonomik olarak ezilen, sömürülen kadın bilinçlendikçe kendine çizilen "kadere" isyan etti ve devrimcileşmeye başladı. Elbette bugün biz kadınların devrimciliği tercih etmesinin tek nedeni kadının eziliyor olması değil. Çünkü biliyoruz ki bu düzen sadece kadınları değil kendileri gibi düşünmeyen herkesi eziyor. sömürüyor. Çocuk, yaşlı, genç, işçi, emekçi bütün halk, bir avuç egemen tarafından ezili-

yor, sömürülüyor. Biz devrimci kadınlar yaşanan sömürünün farkında olduğumuz ve bu durumun değişmesi gerektiğini düşündüğümüz için devrimciliği seçtik. Ve yaratılacak olan sömürsüz, sosyalist sistem biz kadınların mücadelesi olmadan gelmeyecek.

"Kadın olmadan devrim (olmaz), devrim olmadan kadın kurtulmaz" şiarına inanıyor ve bu inançla bugün mücadele içinde yerimizi alıyoruz.

Kimimiz şehirlerde Şengül, Semi-ran, Çiğdem, Berna, Elif Sultan... olduk; kimimiz dağlarda İpek, Songül, Derya Devrim... olduk. Yeri geldi hapishane direnişlerinde Ayçe İdil gibi boran olup dünyayı sarstık. Fidan olup feda ateşiyle düşmana vurduk. Sabo'nun kızları olarak Sabo'nun yolunda ilerliyoruz.

Ve bugün bu yolun önemli bir kesiti olan gerilladayız. Belki kimimiz bir kadın olarak gerillada olmanın zor olduğunu

düşündü. Gerillacılığın kadınlara göre olmadığını düşündü. Veya doğa koşullarını düşünüp kadın bünyesinin o koşullara dayanamayacağını kaygısını yaşadı. Kadınların açlığa, soğuğa, yorgunluğa, günlerce yürümeye, ağırlık taşımaya dayanamayacağını ve yapamayacağını düşünüyoruz belki de... Ve böyle düşündüğümüz için gerilla olmayı aklımızın ucundan bile geçirmiyor olabiliriz.

İşte tam da bu noktada şunu düşünelim. Bu düşüncelerimizin, kaygılarımızın kaynağı nedir? Tüm bunların kaynağı aslında yıllardır toplumun kadınlara biçtiği rolde gizlidir. Her ne kadar devrimci saflarda olsak da eskinin kalıntılarını taşıyoruz üzerimizde. Ve o kalıntılar öyle bir zaman geliyor ki, yolumuzda ayakbağı oluyorlar. "Ben soğuğa dayanmam, ben günlerce yürüyemem, kılolarca ağırlık taşıyamam, silah kullanmayı becermem, ateş yakamam, yemek yapamam, açlığa dayanmam, doğada hayvanlarla yaşayamam gibi sözlerde ifadesini buluyor.

Bu durumda tüm kadınlarımız şunu görmeliler; Her şeye rağmen YAPABİLİRİZ. Yukarıdaki cümleleri bizlere kurdu-
ran düzenin yarattığı kadın kimliğidir. Bizler devrimci kadınlar olarak düzen kadını olmayı reddediyor, ona savaş açıyoruz. İşte bu savaş cepheden sürdürdüğümüz yerlerden biridir GERİLLA.

Gerillada kadın olmak, düzenin edilgen, pasif kadın kimliğine savaş açmaktır.

Gerillada kadın olmak, korunmaya muhtaç kadın kimliğini reddetmektir.

Gerillada kadın olmak, kırılğan, narin kadın kimliğini reddetmek, onunla savaş-

Bizler devrimci kadınlar olarak düzen kadını olmayı reddediyor, ona savaş açıyoruz. İşte bu savaş cepheden sürdürdüğümüz yerlerden biridir GERİLLA.

maktır.

Gerillada kadın olmak, hep bir erkeğin himayesindeki korkak kadın kimliğini yoketmektir.

Gerillada kadın olmak, kadının mutfak, ev, iş üçgenine hapsedilmesine karşı çıkmaktır.

Biliyoruz ki hepimiz benzer kaygıları taşıdık. Ama şunu da biliyoruz ki, tüm bunların temel nedeni düzenin bizdeki etkileridir.

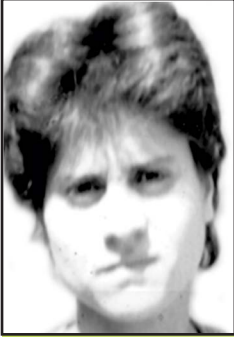
Ve yine şunu biliyoruz ki, korkularımızın, kaygılarımızın üzerine gittikçe güçleneceğiz. Düzenin üzerimizdeki kalıntılarını, düzen yanlarımızla savaşarak atabiliriz. Bu savaş her cepheden sürdürebileceğimiz yerdir GERİLLA.

Bu nedenle tüm kadınlarımıza diyoruz ki;

Gerillaya katılın. Bu düzeni yıkmanın ve düzen kadını kimliğini yoketmenin yolu dağların doruklarındadır. Dağların doruklarından Günayca bakmayı her kadınıımız başarabilir. Bunun için üstün yeteneklere, süper güçlere ihtiyaç yoktur. Sadece istemek ve her anlamıyla savaşmak yeterlidir.

Adalet Yer

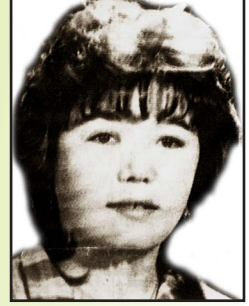

Asuman Koç

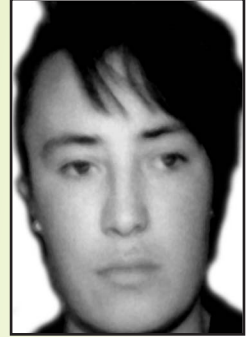

Ayten Yüksel Keleş

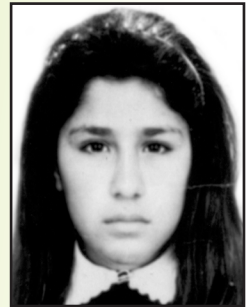
Gerilla olmadan önce üzerimizdeki düzen kadınının özellikleriyle savaşıyorduk. Ama gerillada bu savaş daha net ve hızlı olmak zorunda. Doğru koşulları ve savaşın kuralları bize bu netliği kazandırıyor. Gerillaya gelmeden önce insanın kafasında pek çok soru oluyor. Bu soruların bir nedeni bilmediğin, daha önce hiç yapmadığın bir işi yapmak, tanımadığın koşullarda yaşamak, diğer neden ise düzenin bizde yarattığı özellikler. Düzen kadınlarımızı öyle etkisi altına almış ki, yıllardır devrimcilik yapsan bile o etkilerden kurtulmak hemen olmuyor. Örneğin düzende pek çok kadın kendine güvensiz ve pasiftir. Bir iş yapacağına vb. (birilerinin kendinden daha iyi olduğunu düşündüğünde) sorma ihtiyacı hissederek. Kendi başına bir iş yapmak, karar almak istemez. Buna cesaret edemez. Bu özellik devrimci saflara bizimle birlikte geliyor. Yani devrimcilik yapıyoruz diye bu özelliklerimiz hemen gitmiyor. Mücadele içinde de inisiyatifli olamıyoruz. Bir karar almak için yanımıza birilerini bekliyoruz. Aldığımız kararları yaptığımız işleri başkalarına onaylatma ihtiyacı duyuyoruz. Hep bizden daha güçlü, deneyimli birileriyle çalışmayı istiyoruz. Kendimizin neler yapabileceğini, kendi gücümüzü göremiyoruz. Genelde ben onun gibi olamam, yapamam, tek başıma üstesinden gelemem düşünceleri hakim oluyor biz kadınlarda. Ve mücadelenin bizi ne kadar güçlendirdiğini, değiştirdiğini fark edemiyoruz bile. İşte gerilla yaşamında insan kendi gerçekliğini daha net görüyor. Yapamam, olmaz diye düşündüğümüz şeylerin nasıl kolayca olabildiğini görüyor. Örneğin testere

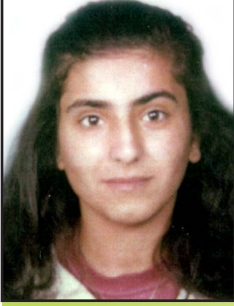
Behiye Canik

Eylem Yıldız

Feride Karaca

Figen Yalçınoglu

kullanmak, koca koca ağaçları devirmek. Güç gerektiriyor, erkekler daha iyi yapar diye düşünürken elinize aldığınız testereyle o kesemem dediğiniz ağaçları nasıl devirebildiğinizi görüyorsunuz. Şehirde 3-5 kilo ağırlığı zor taşıyordum. Gerillada 20-30 kilo ağırlığı taşı, engebeli yolda hiç taşıyamam diye düşünürken sırtınıza aldığınız onlarca yükün hiç de öyle düşündüğünüz gibi taşınmaz olmadığını görüyorsunuz.

Şehirde bile gece yalnız bir yere gitmeyi istemiyorum. Dağda o karanlıkta bir adım bile atamam diye düşünürken gerillada gecenin zifiri karanlığında tek başınıza nöbet tutabiliyorsunuz. Sırtınızda onlarca kg. yükle gece karanlığında saatlerce yürüyebiliyorsunuz.

Yani gerillada yapamam, olmaz diye düşündüklerimizi nasıl yapabildiğimizi görüyor ve sandığımız kadar güçsüz olmadığımızı görüyoruz. Fiziksel olarak çalışıyor ve kafamızdaki olmazları yıkıyoruz gerilla yaşamında. Bu ise bizi daha güçlü, kendimizden emin kararlı hale getiriyor. Yani kazandığımız bu özellikler kadının doğasında olan analık, ince düşünme, ayrıntıları görme gibi olumlu özelliklerle bütünleşince ortaya güçlü bir devrimci kadın kimliği çıkıyor.

Yani sözün özü hiçbir kadınıma kendine güvensiz, pasif vb. yanlarını düşünerek gerilla olamam, bulduğum yerde yapabildiklerimi yapayım diye düşünmesin. Bütün kadınlarımız gerilla yaşamının fiziksel ve manevi olarak bize kattığı gücü görmelidir. Güçlenmenin, değişimin, başarmanın yarattığı o duyguları yaşamalı kadınlarımız. Yaşadıkça güçlenmeli, güçlendikçe çoğalmalıyız. 16-17 yaşındaki

Hatice Yıldız

Gülender Çakmak

Hüsnüye Aydın

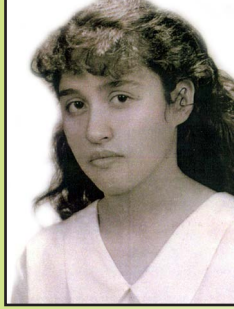
Gülseren Beyaz

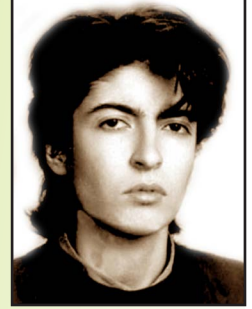
Necla Cavumirza

Nurhan Azak

Zehra Öncü

Şenay Sonar

Pınar Güngör

genç kızlarımızla, 50-60 yaşındaki analarımızla, çocuğuyla birlikte savaşılan analarımızla büyüme-
li gerilla savaşı. Buradan tüm kadınlarımıza, analarımıza genç kızlarımıza sesleniyoruz. DHKC gerillalarına katılıp savaşı büyütelim. Düzenin bize biçtiği kadın modelini reddedelim. Bu savaş hepimizin savaşı. Bu savaşta dış düşmana karşı, hem de onun üzerimizdeki kalıntılarıyla savaşıyoruz. Savaşı en net yürütebileceğimiz yer ise gerilladır.

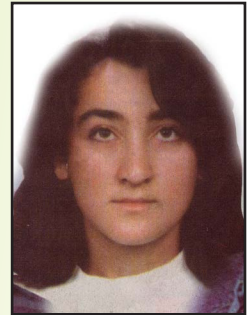
Serpil Yılmaz

Selvi Uzun

Zeynep Korkmaz

Songül Erkuş

GERİLLANIN BİR GÜNÜ

Gerillada İlk Yürüyüş...

Dağlara çıkalı iki haftayı geçiyordu. Çevreye alışma, işleyişi anlama sürecini tamamlıyordum yavaş yavaş. İlk geldiğim günden beri patikaları adımlamanın hayalini kuruyordum. Yoldaşlarımız belli zaman aralıklarıyla göreve gidip geliyorlardı. Bazı zamanlarda ise daha uzun bir yola koyuluyorlardı. Onlar giderken "keşke ben de gitsem" derdim hep. Yürümenin özlemini çekiyordum. Bulunduğumuz çevrenin uzağında neler var? Dağların ardında hangi köyler var? Acaba halkımız bizi nasıl karşılayacak? diye tatlı bir merak sarmıştı beni. Yürümek özlemi nasıl bir şey? İnsan yürümenin özlemini çeker mi? Diye kendime soruyordum bazen. Ve cevabı sorunun içindeydi. Bu özlem devrime varmanın özlemi. Bu özlem halkımızın acılarına son vermenin özlemi. Bu özlem tüm çocukların gülmesinin özlemi. Bu özlem, Çiğdemler'in, Bernalar'ın, Onurlar'ın, Çayanlar'ın özlemi. Ayaklarım dursa da kalbim durmuyor. Komutanımız nihayet ertesi gün yola çıkacağını söylemişti. Hemen yüzümde bir gülümseme belirdi. Sonunda istediğim olmuştu, yola çıkacaktım. Yürümeye özlem duyduğumu bilen yoldaşlarım, sevincime ortak oldular.

Ertesi gün kahvaltımızın ardından yola çıktık. Öncümüzün ardında dağları adımlamanın mutluluğunu yaşıyordum. Adımladığımız dağlar bizimdi, halkı-

mızındı. Adım attığımız her yer bizimle özgürleşecek bunu biliyorum. Bunun inancıyla soluksuz yürüyorum...

Yürüyüş sırasında mataralarımıza doldurduğumuz soğuk sulardan içiyoruz. Bir yerde mola verdik. Molalarımızın vazgeçilmezi, karademlikte demlenen çaydan içmekti. Çayı demleme sırası bendeydi. Teorik olarak biliyordum ama pratik anlamda pek bir deneyimim yoktu. Ateşi tutuşturmakta zorlandım. Biraz daha uğraştıktan sonra tutuşan ateşin üstünde çayı demledim. Çaylarımızı içtikten sonra tekrar yola koyuluyoruz.

Yürürken Onur'muz geliyor yanıma ve "Savaşı büyütün ha!" diyor. Onur'un savaşı büyütme hayali tüm DHKC gerillalarının hayali. Ülkemizin tüm dağlarında DHKC gerillaları olacak. Ve halk ordumuzu kuracağız. Bunun inancıyla yürüyorum.

Sf. 15

Yaşadığım İlk Gece Yürüyüşü

İlk kez göreve gidecektim. Ve gerilladaki ilk yürüyüşüm olacaktı bu görev... Uzun bir yürüyüş olacağı söylenmişti. Daha şafak sökmeden yola çıktık. Hecanliydim. Bu uzun yürüyüşün arasında mola verdik. Radyoyu açıp haberleri dinlemeye başladık. Bir yandan da çayımızı hazırlıyoruz tabi ve çayımız hazırıldı...

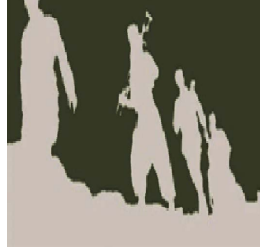
Yürüyüşümüzün ilk yarısını karademlik çayı ile sonlandırıp tekrar yola koyulduk. Görevimiz bitip de dönüş yoluna koyulduğumuzda hava iyice kararmıştı. Ben de içimden düşünüyordum; "şimdi nasıl geri döneceğiz?" Çünkü göz gözü görmüyordu. Ama öyle ya da böyle yürüyecektik. İlk sıftahı da ben yaptım. Yürüdüğümüz yer biraz engebeliydi. Ayağım kaydı ve düştüm. Sırtımızda yük vardı zaten. Bu da, yani yere düşmem beni hırslandırmıştı. Ne kadar zor olursa olsun yürüyecektim.

Ve yola devam ettik. Yükümüz ağır ve yolumuz uzundu. Yürüyüşümüze devam ettikten sonra ay ışığı bize eşlik etmeye başladı. Etraf biraz da olsa aydınlanmıştı. Yolda taşlara takıla takıla ilerliyorduk. Sonrasında öyle bir yola geldik ki, hep taş ve şöyle bir sorun var, kimi taşlar var parlıyordu. Biz de farkına vardık. Kimileri ise siyah tonlarda fark etmiyoruz, takılıyor. Düşme tehlikesi yaşıyorduk. Ve biraz zor, biraz heyecan verici, eğlenceli ve komikti. Sağ tarafımdaki taşı arkadaki yoldaşıma "bra sağda taş var" derken önümdeki başka bir taşı fark etmeyip takılıyordum.

Yürüyüş kolumuzda artçımız dışındakiler sürekli taşlara takılıyordu. Artçımız dışında diyorum çünkü artçımız bizim takıldığımızı görünce ona göre hareket ediyordu. Öncümüz de bütün taşların, çukurların tadına bakıyordu. Yani

takılıyordu, düşüyordu çevreye bakmaktan. Sırtımızdaki yükü unutmuştuk artık. Bir de taşla dolu yamaçta halimizi görmeniz lazımdı ve yaşamanız. Taşları umursamıyorduk artık. Yürümeye ve etrafa bakmaya kilitlenmiştik.

Bu yamaç da bitmişti ve düzlüğe geldik. Bayağı uzun bir düzlüktü. Etrafta ağaç dallarının kırılma sesini duyduk. Öncümüz beklememizi söyledi. Biz de etrafımıza bakınırken yakınımda bir homurdanma sesinin bize doğru geldiğini hissediyorduk. Ve bize doğru gelen şey Heso Amcaydı(yani ayıydı). Neredeyse dibimize kadar gelmişti. Ve bizim tarafımızda da silahlar çekilmiş, mermiler namluya sürülmüştü. Ayıya seslenip korkutmaya başlamıştık gitmesi için. (uha... uha...) Yoksa ateş edecektik. Bu da bizim için riskliydi. Yerimizi belli etmemeliydik. Uzun süren bir "anlaşmanın" ardından Hasan Amca gitmeye başlamıştı. Tabi bize yaklaştığında bizden soğuk terler akıyordu. Ve gittiğinde rahatlamıştık. Ama Hasan Amca bize öfkelenmişti anlaşılana. Bağra bağra gidiyordu. Biraz uzaklaştığımızda artık dinlenebilecek bir bölgeye gelmiştik. Oturup dinlenirken Hasan Amcayla ilgili; "adam sinirlendi, yükün birini ona bıraksaydık, sakın sakın giderdi" gibi espiriler yapıyorduk birbirimize. Aklımıza geldikçe güliyoruz. Üssümüze geldiğimizde birliğimize de hep beraber espirisini yapıp gülmüştük.

Pusuda Karayılan...

Bir gün dört savaşçı olarak keşfe gittik ve pusuya yattık. Ve epey olmuştuk bekleyişimiz.

Bulunduğumuz yerden çok dikkatli ve sessiz bir şekilde dinleyip gözlemliyorduk çevreyi.

Görünmeden görmemiz, ses çıkarmadan sesi duymamız gerekirdi. Hapşırık ve öksürük geldiğinde hapşırılmamalı ve öksürmemeliydik. Çok dikkatli ve sessiz bir şekilde çevreyi dinleyip gözlemliyorduk. Uzun süredir beklemeydik.

Bir ara tepenin yukarısından hafif, anlaşılmas sesler geliyordu. Ses git gide hızlandı ve yükseldi. Aynı anda bize doğru kaya yuvarlandı, düşmanın geldiğini sandım.

Arkamı döndüğümde kapkara yılanla aramızda bir metre vardı. Bir hışımla estetik ve çevik bir şekilde ayağa kalktım. Kalkmamla birlikte yılan benim kalktığım yere bir yay gibi toplandı, ikinci saldırısını yapmaya hazırlanıyordu.

Yılan hamleyi yapmadan silahımın namlusunu karayılanın (*) ortasına koyup aşağıya doğru fırlattım.

Yılanı yerinden püskürttükten sonra yine aynı yere pusu pozisyonumu aldım. Hiçbir şey olmamış gibi beklemeye devam ettim.

Bunu gören yoldaşım ve abi birliğimizin "kokum"u (**), yılanla inatlaşmamızı izleyip gülme krizine

girdi. Ama işin kötüsü pusuda olduğumuzdan gülemiyordu, gülmek için elini ısıırıyordu.

Bir yandan birbirimize bakıyorduk. Fakat pusuda olduğumuz için konuşamıyorduk da. Bu şekilde tekrardan gülmek için kendimizi tutarak pusuda (***), sessiz bir şekilde beklemeye devam ettik.

(*)Karayılan: düşman tarafından Dersim'e bırakılmış, iki yılan çeşidinden biridir. Birincisi çingiraklı, ikincisi karayıldır. Zehirli ve tehlikelidir. Hızlı ve çeviktir. Yazın öldürmesi zordur. Karayılanın en zayıf olduğu zaman ilkbahardır.

(**) Kokum: zazaca ihtiyar demektir.

(***)Pusuda gizlilik, sessizlik esastır. Aksi taktirde düşmanı imha edemezsin ya da pusudaki görevini yerine getiremezsin. Ve dahası dikkatli olmaz da farkedilirsene yoldaşlarının imha olmasına sebep olabilirsin. Bu yüzden doğa şartları ve düşman gerçekliği her daim aklımızda olup bu bilinçle hareket edilmesi gerekmektedir.

Sf. 17

GAZİ HALKI YALNIZ DEĞİLDİR! GAZİ HALKTIR! GAZİ CEPHE'DİR! GAZİ VATAN'DIR!

Dersim Dağ-ları'ndan Gazi'de direnen Cepheliler'e ve direnişe destek veren Gazi Halkı'na bin selam olsun.

AKP ve onun eli kanlı katil polisleri Gazi'ye ve diğer devrimci mahalle-

lere saldırıyor. Nedeni ortada. Gazi'de devrimciler yani Cepheliler var. Gazi'de halk düşmanlarının istedikleri gibi uyuşturucu satmalarına, çeteleşmelerine izin verilmiyor, verilmeyecek de. Çünkü o mahallenin her köşesinde, her karışında devrimcilerin kanı var. 17 yaşında Sezgin Enginler'in ve daha bir çok yiğidin kanı var Gazi topraklarında.

Hasan Ferit Gedik Uyuşturucuya Karşı Savaş ve Kurtuluş Merkezi'ne, Gazi Halk Meclisi'ne, taksi duraklarına ve emekçi Gazi halkına saldırıyorlar. Elbette düşman Hasan Ferit Gedik Uyuşturucuya Karşı Tedavi Merkezi'nde düzenin pisli-ğine düşürdükleri gençlerin kurtulmasını istemez. Bu yüzden saldırır.

Halk Meclisi'ne daha önceden de saldırdılar. Meclisin konteynırını çaldılar. Sonrasında katillerin yıktığı Halk Meclisi binasını halkımız tekrar kurdu. Halk Meclisinin her tuğlasında Gazi halkının emeği, alınteri var.

Saldırıyorlar, çünkü korkuyorlar. Her geçen gün daha çok korkacaklar. Gazi Halkı'nın örgütlenmesinden korkuyorlar.

Gazi halkı direnişçidir, savaşçıdır ve birçok savaşçıyı bağrında beslemiş, yetiştirmiştir. Ve yetiştirmeye devam edecektir.

95 Gazi Ayaklanması düşmanın hala korkulu

rüyasıdır. Bu Ayaklanmada ne oldu, nasıl başladı? Kısaca özet geçelim: Devletin kontrgerillaları kahvehaneleri tarayıp insanları katlettiler ve sonrasında Gazi Halkı'nın Ayaklanması'yla karşılaştılar. "Hedef karakol!" diyerek karakolu bastı halk. Halkın elinde topları, tankları, ağır makineli tüfekleri yoktu. Ama yürekleri, ellerinde taşı, sopası, molotofu vardı. İşte bunlarla bastılar karakolu.

Gazi Halk Meclisi'nin tekrardan kuruluşunda da düşman yine aynıydı. Halk da daha büyük bir öfkeyle hiç değişmemiş, yedisinden yetmişine herkes barikat başındaydı. Düşman konteynırını çaldı, halk tuğladan yaptı. Onlar her yıktığında, saldırdığında halk daha büyük bir öfkeyle, hırsıyla karşılık verdi. Aynı direnişi şehidimiz Günay Özarslan'ın cenazesinde de gösterdi Gazi halkı. 80 saat boyunca direndi. Elde silah, molotof, taş, sopayla direndiler.

AKP, bugün işte bu yüzden Gazi'den korkuyor. AKP Gazi halkını korkutmaya, sindirmeye çalışıyor. Gazi'nin şehitleriyle kurulu bir mahalle olduğunu kimse

unutmasın. Düşman her dönem farklı oyunları ile saldırıyor mahallemize. Önceleri sabaha karşı operasyonlar yaparak insanların evlerini basıp hukuksuzca tutuklayıp gözdağı vermeye çalışıyorlardı. Cephe milisleri, bunları tam tersine çevirerek baskın düzenlediler her defasında düşmana. Gerek taşla, sopayla; gerek silahla, havai fişekle karşılayıp onları en tetikte bekledikleri anda vurdular.

Cepheli'ler kanlarının döküldüğü yerde çoğalırlar. Biz 46 yıldır hedefimizden hiç vazgeçmedik. Düşmanlarımızla, katillerimizle uzlaşmadık, anlaşmaya çalışmadık. Emperyalizm ve oligarşiyle görüşecek olan tek namlularımızdır. Biz sevdiğimiz her şeyi ailemize kadar bırakıp buralara geldik. Aslında bırakmadık, sadece fiziksel olarak ayrıldık. Herkese özgürlük, adalet getirmek için bizler sadece kırlarda ve şehirlerde birkaç mahalleden ibaret değiliz. Bizler milyonlarız. Ve her yerde varız. Haksızlık, katliam, sömürü neredeyse biz oradayız. Nefes alınan her yerde biz varız. Biz halkız.

Bütün halk düşmanlarına DHKC Gerillaları olarak sesleniyoruz. Gazi'de, Okmeydanı'nda, Çayan'da ve diğer bütün mahallelerimizde halkımıza, yoldaşlarımıza yönelik saldırılardan dolayı AKP hükümeti ve onun maşaları olan polisi, MİT'i, askeri halka hesap verecektir. Yaptığınız her zulmün hesabını soracağız. Katlettiğiniz çocuklarımız için, yoldaşlarımız için ve yaptığınız her türlü şerefsizlik için bekleyin. Halkın adaletini uygulayacak olan DHKC savaşçıları bekleyin.

Halkımız bilin ki, sizlerin yanınızdayız. Yüreğimiz, beynimiz sizinle...

**Gazi Halkına Ve Cepheliler'e
Bizden Selam Olsun!**

Bir Gerilla

"Zulmün Üzerine, Karakola!"

Saatler 22.30'a geldiğinde, dağınık olan halk, sloganlarla birlikte derlenip toparlandı ve karakola doğru yürümeye başladı. Karakola doğru yürüyenler bin kişilik bir kitle değil, bir öfke seli adeta. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi savaşçı ve taraftarlarıyla, çeşitli gruplardan devrimcilerle birlikte çocuk, kadın, yaşlı, genç tüm halk aynı duygularla hareketlenmiş, yürüyor. Sadece son saldırı değil, yüzyıllardır biriken öfke, dipten gelen dalga açığa çıkıyor. Öfkenin öbür yanında tutku var; Zulüm ve sömürden kurtuluşun, özgürlüğün tutkusu. Halkın hedefi, zulüm düzeninin simgesi haline gelmiş olan Gazi Karakolu... Sloganlarla yürüyen halkın Karakol önüne geldiğinde sayısı 2 bini bulmuştu. Parti-Cepheliler bir yandan kalabalığı disipline etmeye çalışırken, diğer yandan da "Kortej Oluşturalım" çağrısı yapıyordu. Halkın öfkesi kabaran deniz dalgaları gibi ve önlerindeki polisten hesap soruyor. Halkı yatıştırmaya çalışan Cemevi yöneticilerini dinleyen yok. Hep birlikte atılan sloganlardan başka bir şey duyulmuyor: "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Katliamın Hesabını Soracağız", "Kahrolsun Faşizm", "Katil Polis", "Halkız, Haklıyız, Kazanacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Gazi Faşizme Mezar Olacak"... Atılan sloganlar savaşanlara daha büyük bir güç veriyor. Sloganlarla birlikte marşlar da söyleniyor. "Şu Derdim'in Dağları" türküsü Gazi'nin savaşçılarına dağlardaki özgürlük rüzgarını taşıyor. Zafer işaretleri ve sıkılı yumruklar hep aynı hedefe dönük. Halkın coşkusu biraz daha yükselince işkence merkezi karakol yerle bir oluverecek."

(Gazi Kitabı... Sayfa 9)

Sf. 19

BİLGİ İNSANI YENİLMEZ KILAR!

GERİLLA GİZLİLİĞİ ESAS ALANDIR!

*Gizlilik Daha Fazla Faaliyet,
Daha Fazla Örgütlenme,
Daha Fazla Eylem Demektir.
Halkla Birlikte, Halkın İçinde
Savaşı Büyütecek, Düşmanı Yeneceğiz!*

Sf.20

Savaşın orta yerindeyiz. Bu savaş iktidar savaşıdır. Bu savaş halk savaşıdır. Bu savaş ezenle ezilenlerin yıllardır yürüttüğü sınıf savaşıdır.

Bu savaşta zaferi kazanmanın, sınıfları ortadan kaldırmanın ve halk iktidarını kurmanın yolu silahlı mücadeleyi büyütmektir. Düşmanlarımızı iyi tanımaktır. Faşizmi unutmamaktır.

Bu düşman ki, varlığını korumak için halka yapmadığı sömürü, zulüm ve katliam kalmamıştır. Ve varlığını sürdürmek için faşizmini, terörünü yükseltmeye devam edecektir.

Biz DHKC Gerillaları, bağımsız, demokratik, sosyalist bir ülkeyi kuracağımıza olan inançla savaşımızı büyüteceğiz. Bu savaşta esas almamız gereken en önemli noktalardan biri de gizliliktir.

Nedir Gizlilik?

Gizlilik, düşmanın ne yaptığımızı, nerede olduğumuzu, nasıl çalışmaya yürüttüğümüzü bilememesidir. Düşmanı şaşırtmak ve ne yaptığımızı belli etmemektir.

Gerilla tüm yaşamını savaşın koşullarına ve ihtiyaçlarına göre belirleyendir. Ki, yaşadığı koşullarda da büyük bir gizlilik içinde hareket eder. Kaldığı yer gizlidir, girdiği köyler gizlidir, yaptığı işler gizlidir, eğitim yaptığı yerler gizlidir.

Bu gizlilik içinde savaşı örgütler ve bu gizlilik içinde düşmana vurmaya devam eder. Düşman, gerillanın nerede olduğunu, neyi, ne zaman yapacağını asla bilemez ve asla bilmemelidir de.

Gerilla Neden Gizli Olmalıdır?

Gerilla, düşmana vurmak, savaşı

büyütmek ve yaymak için gizliliği esas almalıdır. Görünmeden görmeyi, vurulmadan vurmayı başarmalıdır.

Gizlilik iktidar iddiasıdır;

Savaşımız, düşmanımızla eşit olmayan koşullarda sürüyor. Düşmanın tankı, topu, tüfeği, bombaları. kimyasal gazlarına karşı bizde taş, sopa, molotof... var. Düşman bizi yok etmek için tüm olanaklarını seferber eder. Şehirlerde mobeseleri; dağlarda heronları, helikopterleriyle devrimcilerin, halk savaşçılarının hareket alanını kısıtlamaya çalışır. Düşmanın tüm bu olanaklarına rağmen savaşı sürdürmektir iktidar iddiası. Ve ancak iktidar iddiası olan bir örgüt bu savaşı sürdürebilir.

Düşman bizi değil biz düşmanı bulmalıyız!

Ne demektir bu?

Bu, Ankara'nın merkezine kadar gelerek Amerikan Konsolosluğu'na karşı feda eylemi yapan Alişan Şanlı'nın kahramanlığıdır.

Bu, düşmanın her yerde aradığı Elif Sultan Kalsen'i aylarca yakalayamamasıdır. Elif Sultan Kalsen'in aranır durumdayken bile hiçbir engele takılmadan halk düşmanlarını kendi karargahlarında basmasıdır. Düşmanı kendi inleri olan Vatan Emniyet Müdürlüğü'nde, açık açık, yüz yüze vurmasıdır.

Bu, Onur Polat'ın hiç bir iz bırakma-

Ne zaman, nerede olacağımızı, ne zaman eylem yapacağımızı, ne zaman halka görüneceğimizi biz belirleriz. Her şey bizim irademize ve bizim isteğimize göre belirlenecektir. Bunu yapmanın yolu savaşın kurallarına göre hareket etmek, bu kuralların en önemlisi olan gizliliği esas almaktır.

Bu, Ankara'nın merkezine kadar gelerek Amerikan Konsolosluğu'na karşı feda eylemi yapan Alişan Şanlı'nın kahramanlığıdır.

dan Dersim Merkez'e girmesi ve Valilik binasını basmasıdır. Halk düşmanlarına korku salmasıdır. Kazma kürek sevdalıları Dersim Valiliği'ni onlarca güvenlik önlemlerine rağmen bulması ve silahının son mermisine kadar çatışması, düşmandan hesap sormasıdır.

Tarihimizde daha çokça örneği vardır ki, düşmanı hiç beklemediği zamanda ve yerde vuran biz olduk.

Ne zaman, nerede olacağımızı, ne zaman eylem yapacağımızı, ne zaman halka görüneceğimizi biz belirleriz. Her şey bizim irademize ve bizim isteğimize göre belirlenecektir. Bunu yapmanın yolu savaşın kurallarına göre hareket etmek, bu kuralların en önemlisi olan gizliliği esas almaktır.

Vietnam Halkının emperyalizme karşı savaşında uyguladığı taktikler bilinir. Düşmana belli etmeden içine kadar sızan ve gerillalara bilgi getiren sayısız isimsiz kahraman vardır. Yine Vıenam halkının ülkelerini işgal eden emperyalistleri gerilla savaşıyla nasıl şaşırttıklarına tüm dünya tanıktır. Düşmana hiçbir şey hissettirmeden eylemler yapan, düşmana büyük kayıplar verdiren Vietnam halkının başarısı gizlilik içinde hareket etmesiyle olmuştur.

Gizlilik daha fazla eylem demektir;

Gizlilik derken, hiç hareket etmemekten, "düşmana görünmeyelim" diye hiçbir faaliyet örgütlemekten bahsetmiyoruz.

Tersine gizlilik, **DAHA FAZLA FAALİYET, DAHA FAZLA ÖRGÜTLENME, DAHA FAZLA EYLEM DEMEKTİR.** Savaşı daha fazla büyütme demektir.

Burada önemli olan gizli olacağım, düşmana görünmeyeceğim kaygısıyla hareket etmemektir. Bu kaygı bizi hareketsiz kılar, yavaşlatır. Hayır beklemeyeceğiz. Her gün düşmana vuracağız. Halkımızdan da alacağımız bilgilerle bir yerde karakolu tararken, bir yerde bir polisi cezalandıracağız, bir yerde savcıyı, bir yerde AKP'nin kurumlarını vuracağız.

Evet DHKC gerillaları dağlarda savaşıyor, düşman bunu biliyor. Ama sadece bunu biliyor. Dağlarda olduğumuzu ve bir gün karşımıza çıkacağımızı, halkın adaletini sağlayacağımızı biliyor.

Halkın adaletini sağlamak için yürüttüğümüz çalışmaları bilmiyor. Silahlarımızı nasıl aldık, vuracağımızı, cezalandıracağımız yerlerin, hedeflerimizin bilgisini nasıl elde ettik, dağlarda yaşamımızı sürdürmek için ihtiyaçlarımızı nasıl karşılıyoruz? hangi köylere, nasıl gidiyoruz?... bunları bilmiyor, bilemez.

Kalekolları, mobeseleri tüm dağları, tüm sokakları görüyor, belli noktalarda pusu kuruyoruz... diyerek, gerillaya göz açtırmayacağız diyerek övünüp duruyor.

Dersim merkezde Onur Polat'ın eyleminde gördük, o çok güvendikleri heronları, mobeseleri, kalekolları da kendilerini koruyamadı.

İşte gizlilik budur. Her koşulda eylem yapma, halkımızın oluk oluk akıtılan kanının hesabını sorma, halk düşmanlarını bu kanda boğma inancıdır.

Düşmanı gözümüzde büyütmemeli ve aynı zamanda düşmanı hafife almalıyız!

DHKC Kır Gerillaları olarak her gün düşmanla savaş halindeyiz. Ülkemizde

silahlı mücadelede ısrar eden, düşmandan hesap sorma kararlılığında ve iradesinde olan, Kurtuluşa Kadar Savaş'tan asla vazgeçmeyen bir biz varız. Bu nedenledir ki, düşman her fırsatta bizi yok etmeye, imha etmeye çalışacaktır. İşte biz bu koşullarda, düşmanın tüm saldırılarına ve amaçlarına karşı savaşı her yerde büyüteceğiz diyoruz. Savaşı ülkemizin tüm dağlarına yayacağız diyoruz. Ki, bunu da başaracağız. Ülkemizin tüm dağlarında olacağız.

Halk olarak köklü bir tarihe sahibiz.

Bunca yıldır direnme, baş eğmeme, zalime karşı savaşma tecrübemiz ve geleceğimiz var. Bu tarih içinde halk olarak defalarca sınandık, defalarca dersler çıkardık. Artık daha güçlüyüz. Artık daha ustayız kavgada.

Halk olarak düşmanı aldatacak, yenilgiye uğratacak yaratıcılığa sahibiz. Düşmanı şaşırtacak bilgiye ve tecrübeye sahibiz. Bu nedenle savaşı büyütme için daha fazla sarılmalıyız işlerimize. Daha fazla desteğimizi sunmalıyız savaşa. Yaptıklarımızda sınır tanımamalı, her zaman daha fazlasını düşünmeliyiz.

Gerilla savaşının temel ilkeleridir: Gizlilik, hız, insiyatif.

Biz bu ilkeyi hem gerillalar olarak, hem de halk olarak tüm yaşamımıza yaymalıyız. Savaşı böyle büyütecek, devrimi böyle gerçekleştireceğiz ülkemizde. Gizliliği elden bırakmayarak, düşmana daha fazla vurmak, daha fazla yayılmak ve daha fazla örgütlenmek bizim elimizdedir.

O halde tüm halkımızı, gerilla savaşımıza, onlarla birlikte savaşı büyütme ve düşmanı yenmeye çağırıyoruz.

**ZAFER MUTLAKA BİZİM OLACAK!
BİZ KAZANACAĞIZ!**

İLK EKMEK...

Kalabalık bir aile olduğumuz için annem ya haftada bir ya da haftada iki ekmek yapardı. Biz de onu izlerdik nasıl un eliyor, nasıl hamur yoğuruyor, nasıl suyunu hazırlıyor, hep izlerdik.

Tabi ki günün birinde hamur yapacağım aklımın ucundan bile geçmezdi. Ta ki gerillaya katılana kadar. Akşam olduğunda arkadaşlarımız; "yarın nöbetin var" dediler. "Biliyorum" dedim. "Ama ekmek yapacaksın, onun için de hamur yoğurman gerekiyor" dediler. Bir anda "ne!" dedim. "Hamur mu yapacağım? ben anlamam" dedim. "Öğrenirsin" dediler. Ne yaptysam olmadı. Kurtaramadım kendimi. Hamur yapmaya başladım.

Kaç kişiyeşek ona göre un ölçüsünü ayarladık. Tuzunu, mayasını, suyunu kattık. Ve başladım yoğurmaya. Bunları aklımdan bile geçirmediğim bir durumun tam da içindeyim. Bir an kendi kendime gülmeye başladım. Su döken kadın yoldaşımız "ne oldu?" diye sordu. "Hamur

yapıyorum, ondan gülüyorum. Düzen de olsaydım inanın ki kimse bunu bana yaptıramazdı." Ama ben hem yapıp hem de kendime gülmeye devam ediyordum. Tabi ki annem aklıma geldi. Her hafta benim yaptığım hamuru yapıyordu. Nasıl yorulduğu da aklıma geldi. Analarımız çok emekçi. Tabi ki ondan sonra hoşuma gitti. Hem hamuru yoğurup hem de gülmeye devam ediyordum. Hatta bir ara ben de annem gibi yoğuruyorum. Hatta daha güzel yoğuruyorum demeye başladım. Hamuru yoğurdum ve ben hala gülmeye devam ediyorum.

Sf.23

"Sakın kendi kendinize söz vermeyin, ben yapamam demeyin, her an yapabilirsiniz!" (bir gerilla)

Halkın Ekmeği

Bilin: halkın ekmeğidir adalet.
Bakarsınız bol olur bu ekmek,
bakarsınız kıt
bakarsınız doyum olmaz
tadına
bakarsınız berbat.
Azaldı mı ekmek, başlar açlık,
bozuldu mu tadı, başlar
hoşnutsuzluk boy atmaya.

Bozuk adalet yeter artık!
Acemi ellerle yoğrulan,
iyi pişirilmemiş adalet yeter!
Yeter katıksız kara kabuklu adalet!
Dura dura bayatlayan adalet yeter!

Bolsa insanın önünde ekmek lezzetliyse gözler öbür yiyeceklerle yumulsa da olur. Ama her şey bollaşmaz ki birdenbire... Bilirsiniz nasıl bolluk doğurur ekmek: Adaletin ekmeği ile beslene beslene ekmek her gün nasıl gerekliyse nasıl, adalet de gerekli her gün, hem o günde bir çok kez gerekli. (...)

Adaletin ekmeğini de kendisi pişirmeli halkın gündelik ekmek gibi bol, pişkin, verimli.

Bertolt Brecht

Dayı Diyor ki: "Biz silahlı savaş daha baştan öncü gerilla biçiminde şehirde ve kırdaki Birleşik Devrimci Savaş perspektifiyle, gerilla ordusundan halk ordusuna doğru uzanan bir çizgide ele alıp, oligarşik devleti yıkmayı düşünüyoruz." (Kongre Belgeleri-1, Sf. 265)

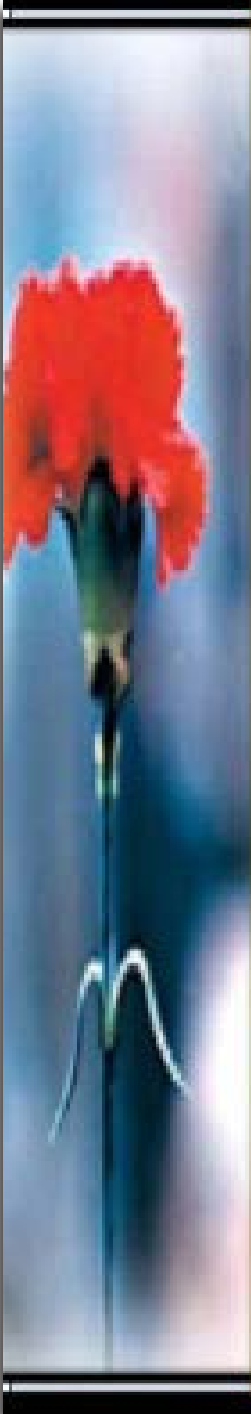
Sf.24

Dayı Diyor ki: "Gerilla halktır. Gerilla silahlı halktır. Halkı silahlı kırmak ve savaşırabilmek için geniş halk sınıf ve tabakaları içerisinde, sürekliliği olan bir çalışma yapılmadan, sıradan işçi-köylü-emekçi-genci silahlandırıp, gerilla savaşı yapmak, gerillayı beslemek, barındırmak, büyütmek imkansızdır. Gerilla ünlü deyişle denizde balık, bu denizin sürekli içinde olarak, onu koruyarak balığın yaşayıp üremesini sağlamalıyız. Bu ne demektir? Bu, emperyalizme ve oligarşiyeye karşı olan, örgütlememiz gereken bütün halk sınıf ve tabakaları içerisinde çalışmamız, onların sorunlarına, taleplerine eğilmemiz, onları önceden sınırlamamış çok çeşitli mücadele biçimleri ve yöntemleriyle, propaganda ve ajitasyonla, esas olarak da varlığın sürdüren gerillanın eylem gücü ve propagandası etrafında örgütlenmemiz demektir. Kitleler elbette ki başlangıçta, yığınlar halinde gerilla savaşına katıl-

mayacaklardır. Bu madden de mümkün değildir. Ama pekala, gerillanın hareket ettiği, savaşçı çıkardığı, beslendiği, lojistiğini temin ettiği bir işlev görür. Süregelen öncü gerilla savaşı ve artan eylemliliği karşısında, düşman güçleri de baskı ve terörünü arttırdığında, halk kitleleri faşizmin gerçek yüzünü daha yakından görüp, yaşayan ve savaşan gerillanın düzen alternatifi olduğu, her gün biraz daha netleşecek, gerillaya bir anda ortaya çıkmaz. Silahlı savaş, irili ufaklı, önemli önemsiz birçok alan ve bölgede, halk kitlelerinin olduğu her yerde, yasal-yasadsız, demokratik, ideolojik, kültürel birçok mücadele biçiminin her sınıf ve tabakada, hemen her bölgede çok farklı biçimlerde ve uzun sürede hayat geçirilmesi sonucu ortaya çıkar." (Kongre Belgeleri-1, Sf. 265-267)

Dayı Diyor ki: "Türkiye koşullarında devrimci şiddet, her bölge ve alanda devrimci örgütlenmenin önünü açın, "halkın adaletini sağlayan, sömürücülere, vurgunculara, tüm halk düşmanlarına yönelik eylemler olarak örgütlemek zorundayız." (Kongre Belgeleri-2, Sf.269)

ŞEHİTLER DİYORKİ

**"Gerilla
mücadelemiz
yaygınlaşıp
ordulaştığında
devrimin
gerçekleşeceği
an geldiğinde,
bizler, dağlardan
kızıl bayraklarımız
ve silahlarımızla
şehirlere
geleceğiz. Ve
milyonlarca
insanların
alkışlarıyla
Dayı kürsüye
gelecek..."**

Apti Şeker

KARADEMLİK

Düşman Kimdir?

DHKC Gerillaları Cevaplıyor:

Karademlik: Düşman kimdir, sizin için ne ifade ediyor?

Sf.26

Sultan: Düşman, varlığını halkın kanı ve emeği üzerine kurmuş, insani en ufak bir emare taşımayan asalaklardır. Düşman halkımızın değerlerini, kültürlerini yozlaştıran; yerine kendi çürümüş kültürünü, ahlaksızlığını yerleştirmeye çalışandır. Düşman analarımızı, babalarımızı, anne karnında bebelerimizi katledendir. Düşman halkımızı açlığa, yoksulluğa mahkum edendir. Düşman cenazelerimize işkence yapan, mezarlarımıza saldırandır. Yani düşman halkın karşısındadır. Halkın yararına, halk için en ufak bir şey yapmaz. Tarih boyunca halk ve halk düşmanları olmuştur. Düşmanların adı sürekli değişmiştir. Ama halk düşmanı oldukları asla değişmemiştir. Düşmanın adı bazen köle sahibi, bazen derebey, bazen de burjuvazi olmuştur. Değişen taktıkları maske olmuştur..

Ülkemizde burjuvazi başta olmak üzere sisteme hizmet eden tüm kesimler halk düşmanıdır. Ülkemizdeki burjuvazi dünya halklarının başdüşmanı emperyalizme hizmet eden, onların uşağı olan

sınıftır.

Kimdir burjuvazi? Sabancılar, Koçlar, Zorlular, Çalıklar, Eczacıbaşılar'dır. Halkı azgınca sömürerek zenginliklerine zenginlik katanlardır. İşçilerin, halkın emeğinin karşılığını vermeyerek, fazla çalıştırarak ve haklarını kullandırmayarak sömürüyü en üst düzeye taşıyanlardır. Halkımız aç kalmamak için çalışmak zorunda kalıyor. Ucunda ölüm olduğunu bilerek maden ocaklarının ağır koşullarında çalışıyor halkımız. Halkımız bu acıları yaşarken burjuvazi kendini akla-manın yolunu arıyor. Yeri geliyor "aynı geminin yolcusuyuz" diyorlar, yeri geliyor "insan haklarından(!)" bahsediyorlar. Bu yaptıkları halkımızın gerçekleri görmesini engellemek içindir.

Halkımız! Bu kan emici, sömürücü burjuvazinin palavralarına inanmayın. Burjuvazi ve halk uzlaşmazdır..

Halkımız! Halk düşmanı burjuvaziye karşı savaşmalıyız. Bu adaletsiz düzeni değiştirmenin yolu silahlanmaktan geçiyor. Halkın iktidarını kurmak için halkımızın tüm kesimlerini DHKC saflarına savaşıma çağırıyoruz.

İbili: Düşman deyince aklıma hakimi, savcısı, mahkemeleri geliyor. Hiçbir zaman adalet bulamadığımız mahkemeler, hiçbir zaman hak hukuk tanımayan hakimler, savcılar geliyor. Çocuklara tecavüz eden sapıkları "kendi rızası vardı" diye tahliye eden ya da göstermelik bir iki yıl hapis cezası veren, öte yandan baklava çalan çocuklara 8 yıl hapis cezası veren mahkemeler geliyor aklıma.

Aklımdan hiç çıkmıyor. 14 yaşında bir çocuğa okul müdüründen jandarmasına, kaymakamından emniyet müdürüne 24 kişi tecavüz etmiş, hiçbiri tutuklanmamıştı. Tutuklanmama gerekçeleri ise "çocuğun rızasının olması"ymış! Öte yandan ise aynı mahkemeler Tayyip Erdoğan'a facebooktan hakaret ettiği gerekçesiyle liseye giden çocukları tutukluyorlar.

Aynı hakimler, savcılar Birtan Altunbaş'ın katillerini, Engin Çeber'in katillerini, Ferhat Gerçek'i sırtından vuranları hiçbir zaman tutuklamazlar. Dilek Doğan'ı katleden Yüksel Moğultay'ı tutuklamaz bu mahkemeler. Yılmaz Öztürk'ü katledenlere soruşturma açma gereği duymaz bu savcılar. Ama bu düzene karşıysan, halktan yana tavır alıyorsan bir suç işlemene gerek yoktur. Onların gözünde suçların en büyüğünü işlemişsindir zaten. Hakkında hiçbir somut delil olmasa da tutuklanır, aylarca-yıllarca ceza alır, hapis yatarsın bu ülkede..

Nail: Düşman gerçekleri yazmayan, halkın gerçekleri görmesini engelleyen, hep halk düşmanlarından yana tavır alan burjuva medyadır.

Öncelikle burjuva medya ne yapar? Sizce gerçekleri yansıtır mı? Yansıtmaz. Verdiği haberler AKP'nin ve burjuvazinin istediği gibidir. Onların lehine anlatır haberleri. Örneğin bir eylem yapıldığında neden o eylemin yapıldığını çok iyi bilir

Dilek Doğan'ın katili belli. Katilin yeri belli, yurdu belli. Ama bu düzenin mahkemeleri tutuklamaz o katili. Bu düzenin savcıları o katillerin tutuklanmasını istemezler. Bizim Dilekler'imize adalet yoktur bu düzen mahkemelerinde. Bu yüzden ki adalet savaşılarıyız Anadolu dağlarında..

ama söylemez gerçekleri. Ağababaları, maşalığını yaptıkları, nasıl isterse o şekilde yayınlarlar. Gerçekleri sevmedikleri her halinden bellidir. Söyledikleri her sözde, dillerinde Tayyip köpeği "Tayyip Erdoğan İsrail'le tekrar görüşmeye başladı, G-20 zirvesinde tekrar kararlar alındı." gibi şeyler söylüyorlar. İsrail'le tekrar görüşmeye başladı diyorlar. AKP nasıl olur da efendilerine karşı gelir. Bunu söylemez ve G-20 zirvesinin amacının ne olduğunu açıklamaz. Açıklarsa halkın kafasında soru işaretleri kalır. Soru işaretleri kalırsa araştırmaya başlar halk. Araştırmınca gerçek anlamını, yönlerini görür. Bu da ne AKP'nin ne de kokuşmuş, kendini bir şey sanan burjuvaların hoşuna gider. G-20'de alınan kararları kimseyle paylaşmazlar. G-20'de efendileri ve uşakları bir araya gelir. Efendileri "bunu söyle, bunu böyle yapacaksınız" der. Uşakları da uyular onları. Burjuvazinin medyası halka yansıtmaz.

Burjuva medya aklıktan ölen, hasta-

lıktan ölen insanları, çocukları söylemez ama a kişisi bilmem nerede kaç milyon dolara düğün yapmış, kaç model araba almış gibi şeyleri söyleyip durur. Ama ne şekilde o paraları kazandıkları söylemez. İşin kısası 5N1K'yı burjuvaya ait hiç bir haberde bulamayız.

Aydın: Düşman bence Amerika'nın ülkemizdeki politikasını sürdüren işbirlikçi iktidarlar ve onları koruyanlardır. Yani MİT'i, polisi, özel harekatı, kontr-gerillası, askeridir.

Bu saydığım katiller, bu işbirlikçileri kimden koruyorlar? Tabi ki halktan koruyorlar. Çünkü, sömürülen halktır. Onun için halktan koruyorlar.

Bu eli kanlı katilleri geçmişten beri tanıyoruz. Halkı katleden, halkın öfkesini, paralı köpekleri olan kontr-gerillası ve özel harekatıyla halkı katleden, kaçırın, tehdit eden faali meçhullerle halkımızı sindirmeye ve korkutmaya da çalışsa bunu başaramamış. Gün geçtikçe korkuları daha da büyümektedir. Çünkü halkın karşısında hiçbir güç duramaz.

Bulduğumuz bu bölgedeki insanların anlattıkları on yıllar öncesine dayanıyor. Köylerin yakılması, hayvanların telef edilmesi, insanların katledilmesi bu insanları halen de katlediyor. Yani hala da bu zihniyet bizi katlediyor.

Anlayacağınız fazla uzak yılları gitmeye gerek yok. Bugün de Kürdistan'da Kürt halkımız katlediliyor. Daha konuşmayı bile bilmeyen bebekler kurşunlarla katlediliyor. Evlerin ve apartmanları bodrum katlarında yakılarak katlediliyor. Katlettikleri halk için "onların elinde silahları var" yalanlarını söylüyorlar.

Yani bu halkın düşmanı Amerikancı iktidardır. Faşizmin köpekliliğini yapan polisi, askeri, özel harekatı, MİT'i, itidir halkın düşmanları.

Mahallelerimizde halkı gaza boğan, kurşun sıkan bunlar, Dilek Doğan'ı evinde ailesinin yanında katleden bunlar. Engin Ceber'i işkenceyle katleden bunlar. Hasan Ferit'i katleden, Kürdistan'da gerillaların kulaklarını kesip kolye yapan yine bu katillerdir. Halk düşmanlarından yaptıklarının hesabını ancak direnerek sorarız. Yani elde silahla, bütün halkımızı savaşıma çağırıyoruz. Şehirde kırdı mücadeleyle katıl, DHKC Gerillaları'nı destekle, Gerillaya Katıl Savaşı Büyüt!

Hülya: Düşmanlarımız; Tayyipler'dir, Sabancılar'dır, Koçlar'dır, Zorlular'dır. Düşmanlarımız; AKP'dir, MHP'dir, düzene hizmet eden tüm partilerdir. Düşmanlarımız; ABD'nin köpekliliğini yapan herkeştir. Düşmanlarımız ABD'sinden Avrupa emperyalistlerine kadar tüm emperyalistlerdir. Düşmanlarımız; MİT'i, polisi, hakimi, savcısı, valisi, kaymakamı, korucusu, muhbiri, ihbarcısı, bürokratı, ordusu... bu yağma ve zulüm düzenine hizmet eden, bu düzeni koruyan, vatana ihanet eden herkeştir.

19 Aralık'ta Seyhanlar'ı diri diri yakan, katlettikleri Çiğdemler'i iplerle sürükleyen, Roboski'de, Ankara'da, Diyarbakır'da toplu katliamlar yapan, halkı gaza boğan, işkence yapan, insanlarımızı kaybeden, bizleri hapis hanelere dolduran, ABD'ye uşaklık yapan, faşizmin vahşetini unutmayacağız.

Düşmanımızı affetmeyeceğiz. Onlara hakettikleri cezayı mutlaka vereceğiz. Keleşimiz, bombamız, tabancamız, bıçağımız, ipimiz, benzinimiz... olmadı çıplak ellerimizle katillerden hesap soracağız.

Hesap için; çektiğimiz acıların, yaşadığımız zulmün, çalınan emeğimizin hesabını sormak için tüm halkımızı DHKC gerillalarına katılmaya çağırıyoruz.

Sf.28

GERİLLANIN KİTAPLIĞINDAN

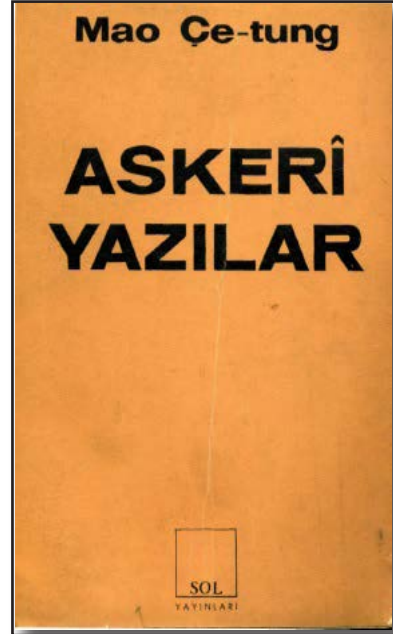
Kitabın Adı: **MAO ASKERİ YAZILAR**
Yazarı: **MAO ÇE-TUNG**
Yayın Evi: **SOL YAYINLARI**
Sayfa Sayısı: **264**

1- "Bizim askerlerimiz daha dün aske-
re alınmışlardır. Ve bugün hemen hemen
hiç eğitim görmeden savaşmak zorunda-
lar. Askeri teknik bilgileri çok zayıf olan
bu insanlar, sadece cesaretlerine dayana-
rak savaşıyorlar..." (Sayfa 36)

2- "Kızılıordu, ancak savaş azmiyle
ve sınır bölgesi gibi yerlerde savaşma
kararıyla silahlarını arttırabilir ve iyi asker
yetiştirebilir..." (Sayfa 62)

3- "Kızılıordu, sadece savaşmak için
savaşmıyor, kitleler arasında propoganda
yapmak, onları örgütlemek, devrimci-po-
litik iktidarı kurmada onlara yardımcı ol-
mak için de mücadele ediyor. Bu hedefler
olmadan mücadele anlamı Kızılıordu da
varlık sebebini yitirir..." (Sayfa 69)

4- "Bu arkadaşlar Kızılıordu'nun
politik çalışmalar yapan kesimine askeri
işler yapan kesimlerinden daha az önem
veriyorlar ve dış sorunları ordu karargahı
düşünsün sloganını ortaya atıyorlar. Bu
düşünce başı boş bırakılırsa, kitlelere
yabancılaşma, yönetimi ordunun eline

bırakma, proleteryanın önderliği ilkesin-
den ayrılma tehlikesini de beraberinde
getirecek ve savaş ağalığı tıpkı Kuomin-
tany Ordusu'nda olduğu gibi alıp yürüye-
cektir. Sonunda hem propaganda hem de
örgütlenme işi bir yana bırakılıyor. Bunlar
bir savaş kazanıldı mı gururu, kaybedildi
mi umutsuzluğu kaplıyorlar..." (Sayfa 69)

5- "Öznel ve nesnel (Subjektif ve
objektif) şartları önemsemeyen bazı
arkadaşlar devrimci acelecilik hastalığına
yakalanırlar. Kitleler arasında küçük ve

ayrıntılı işlere girmek zahmetine katlanmazlar, kendilerini hayallere kaptırarak büyük işler yapmak isterler..." (Sayfa 70)

6- "Memur zihniyeti. Bazı arkadaşlar devrimin yapıcısının kendileri olduğunu kavramıyorlar ve sorumluluklarını devrime karşı değil, kendi üslerine karşı olduğunu sanıyorlar. Bu pasif, devrim memuru zihniyeti de, bireyciliğin bir belirtisidir. Bu hal, devrim için kayıtsız şartsız çalışanların azlığını açıklamaktadır. Bu zihniyet yıkılmadıkça eyleme katılanların sayısı artmayacak; devrimin ağırlığı, mücadeleyi engelleyecek bir şekilde bir avuç insanın omuzlarına yüklenecektir..." (Sayfa 77)

7- "Tek bir kıvılcım bir yangın çıkartabilir..." (Sayfa 82)

Sf.30

8- "Marksistler falcı değildirler, ancak gelecekteki gelişme ve değişimlerin ana yönünü belirtebilirler. Gün ve saati mekanik bir şekilde tespit etmeleri ne doğrudur ne de mümkündür. Ama ben Çin'de çok yakında devrimci bir dalgalanma olacaktır dediğim zaman, bazı kimelerin dediği gibi "gelmesi muhtemel", hayal mahsulü, ulaşılmaz, eylemde önemi olmayan bir şeyden bahsetmiyorum. O, kıyıdan direkleriminsi görünen bir gemi, yüksek dağların tepeleri ardından pırıldılı ışınları süzülen sabah güneşi, doğmak üzere olan ve ana rahminde huzursuzca kıpırdayan bir çocuk gibidir..." (Sayfa 96)

9- "Bir tek bir maharetle ya da dar bir görüşle yetinen kimseler ilerleyemezler, onlar devrimin belli bir zamanında ve yerinde bir rol oynayabilir ise de bu önemli bir rol olmaz. Bizim önemli roller oynayabilecek komutanlara ihtiyacımız

var..." (Sayfa 102)

10- "Savaşı ortadan kaldırmanın tek bir yolu vardır ve bu savaşa savaşa karşı koymak, ulusal karşı-devrimci savaşa ulusal devrimci savaşa karşı koymak ve karşı-devrimci sınıf savaşıma devrimci sınıf savaşıyla karşı koymaktır. Tarih yalnızca iki çeşit savaş tanıyor haklı ve haksız. Biz haklı savaşları destekler, haksızlıklara karşı çıkarız. Bütün karşı-devrimci savaşlar haksız; bütün devrimci savaşlar haklıdır. İnsanlığın savaşlar çağı, bizim çabalarımızla sona erecektir. Ve hiç şüphesiz bizim verdiğimiz savaş son muharebenin bir parçası olacaktır. Ama önümüzdeki savaşın, bütün savaşların en büyük ve en çetinlerinden biri olduğu da şüphesizdir. Haksız karşı-devrimci savaşların büyüğü ve en amansızı ile yüzyüzeyiz. Haklı bir savaşın sancağını yükseltmezsek insanlığın pek büyük bir parçası ezilecektir ve insanlığın haklı savaş sancağı, insanlığın kurtuluş sancağıdır..." (Sayfa 103)

11- "Bizim istediğimiz cesur, akıllı ve savaşta normal olarak muharebeler kazanan, akılla cesareti birleştiren genarellerdir. Hem akıllı ve hem de cesur olmak için bir yöntemle sahip olmak gergindir. Bu yöntem hem öğrenirken ve hem de öğrenileni uygulurken kullanılmalıdır.

Hangi yöntem? Yöntem düşmanın ve kendi durumumuzun bütün yönleriyle bilinmesi her iki tarafın hareketlerine egemen olan yasaları bulmak ve giriştiğimiz harekette bu yasaları kullanmaktır..." (Sayfa 108)

12- "ilke netliğinde bütün askeri yasalar ve teoriler, eskiden yaşamış ya da günümüzde yaşayan kimseler tarafından nözetlenmiş geçmiş savaşların tecrübe-

leridir. Geçmiş savaşların mirası olan ve kan pahasına öğrenilen bu dersleri ciddi-yetle incelemeliyiz. Bu sorunun yalnız bir yanadır bir de varılan bu sonuçları kendi tecrübelerimizle gözden geçirmeli, yararlı olanları benimsemeli, yararsızları bir kenara itmeli, kendimize ait tecrübeleri bu sonuçlarla birleştirmeliyiz. Bunu yapmak çok önemlidir, çünkü bunu yapmadan bir savaş yönetilemez..." (Sayfa 112)

13- "Okumak öğrenmektir, ama uygulamak ta öğrenmektir hatta öğrenmenin daha da önemli bir çeşididir. Savaşı savaşıarak öğrenmek, bizim temel yöntemimizdir. Okula gitmek fırsatını elde edememiş birisi bile savaşı savaşa katılarak öğrenebilir. Devrimci savaş bir kitle işidir: önce öğrenip sonra öğrenilir zaten yapmak öğrenmek demektir. Sıradan bir sivil ile asker arasında bir fark vardır ama aşılmayacak Çin Seddi yoktur. Bu fark kolayca kapatılabilir ve bunun yolu bir devrime, bir savaşa katılmaktır..." (Sayfa 112)

14- "Savaş ulusun devletler, sınıflar ya da politik gruplar arasındaki en yüksek mücadele biçimidir. Ve uluslar, devletler, sınıflar ya da politik gruplar savaşırken zafere ulaşmak için bütün savaş yasalarını uygular..." (Sayfa 112)

15- "Kızıl Ordu komutanlarımız güçlerini ortaya koymalı, ulusal ve sınıflar düşmanlarımızı alt ederek bu kötü dünyayı değiştirmek için bütün kuvvetlerimizi harekete geçirmelidirler.

Savaşın yönetilmesinde bizim özel yöntemimiz kendisini burada gösterir ve göstermelidir. Kızıl Ordu komutanlarımızdan hiçbirinin hatalar yapan, öfkeli, bir adam haline gelmesine izin vermez. Kızıl Ordu'daki bütün komutanların hem

yiğit ve hem de akıllı ve savaş boyunca meydana gelen değişimlere, olaylara egemen olabilecek kahraman olmalarını kesinlikle isteriz. Savaş okyanusunda kulaç atarken sadece boğulmamakla kalmamalı ama hesaplı kulaçlarla karşı kıyıya ulaşmayı kesinlikle sağlamalıdır. Savaş yönetme yasaları savaş okyanusunda yüzebilme sanatından ibarettir..." (Sayfa 112-113)

"Tüm sözde güçlü gericilerin sadece kâğıttan kaplan olduklarını söylemiştim.

Bunun nedeni onların halktan kopuk olmasıdır. Bakın! Hitler kâğıttan bir kaplan değil miydi? Hitler devrilmedi mi? Yine Rus Çarı'nın, Çin İmparatorunun ve Japon emperyalizminin de kâğıttan kaplanlar olduklarını da söyledim.

Hepsinin devrildiğini biliyoruz. ABD emperyalizmi henüz devrilmedi ve atom bombasına sahip. İnanıyorum

ki, o da devrilecek. O da bir kâğıttan kaplan."

Komünist ve İşçi Partileri
Moskova Buluşması
Konuşması, (18 Kasım 1957)
Mao

Sf.31

Gerillanın Patikası

DHKC GERİLLASIYIM SAVAŞIYORUM

Ben bir DHKC gerillasıyım. Halkın umudu, öncüsü olarak Dersim Dağları'nda savaşıyorum.

Gerilla olduğumdan bu yana hayatımda bir çok şey değişti. Gerillaya gelmeden önce sürekli hasta olan, hastalıkları bir türlü iyileşmeyen birisiydim. Birlikte çalıştığım arkadaşlar benim hastalıklarımı kanıksamışlardı. Öyle ki beni hasta görmeyince şaşırıyorlar, "merak etmeyin, iki güne kalmaz tekrar şifayı kapar" diye espiri yapıyorlardı. Gerçekten de öyle oluyor, iki güne hastalanıyordum.

Sf.32 Gerillaya geldiğimden bu yana hastalıklarımдан eser kalmadı. Gerilla olmanın, elde silah savaşıyor olmanın verdiği coşku vücudumu da güçlendirdi. Gerillanın varlığı nasıl halka umut, coşku veriyorsa, gerilla olmak da ayrı bir coşku enerji veriyor. Daha dün iki balya dergiyi taşırken of puf eden, "Benim bel fitiğim var" diyen arkadaşlar burada sırtında 50 kiloluk çuvala dağları aşıyorlar.

Gerillaya gelmeden önce gerilla benim için hep kurduğum bir hayaldi. Ama gerilla nasıl bir yerdir, ne yerler, ne içerler hep merak ederdim. Buraya gelince buranın bizim kurmak istediğimiz özgür vatanın küçük bir parçası olduğunu gördüm. Her şey düzenli, disiplinli. Her şey kolektif. Kimse hiçbir şeye ben yapamam, edemem demiyor. Buraya gelmeden önce tanıdığım ve "hayatta ben sigarayı bırakamam" diyen arkadaşlar burada sigarayı hiç akıllarına getirmiyorlar. Hayatları boyunca yemek yapmamış

arkadaşlar burada hamur yoğurup ekmek yapıyorlar.

Bir diğer yandan burada düzenin bir çok saldırısından kurtulduğumu gördüm. Düzen her şeyiyle saldırıyor. Televizyonuyla, internetiyle, gazetesiyle, reklamlarıyla... Sağlam durmazsan, düzenin bu saldırılarına karşı uyanık olmazsan düzen sarsıyor seni. İş yaparken tıkanıyor, bunalıyorsun. Ama burada öyle saldıramıyor düşman. Gerillacılığın coşku ve heyecanı düşmanın ideolojisine boşluk bırakmıyor. Düşman sadece heronlarıyla, helikopterleriyle, timleriyle karşımıza çıkabilir.

Gerilla yaşamını idealize eden, kafasında büyüten bir çok arkadaş vardı. Ben de büyütüyordum gerilla yaşamını kafamda. Ama öyle değil. Burada her şey çok sade. Hiçbir belirsizlik yok. Ne için savaştığımız, kim için savaştığımız belli. Geri kalan her şey ise doğallığında çözülüyor.

Halkımız! Gençlerimiz! Yaşamınız nasıl olursa olsun bütün zorlukları aşabiliriz. Başedemeyeceğimiz hiçbir zorluk, yenemeyeceğimiz hiçbir güçlük yoktur. Onurlu, namuslu bir yaşam istiyorsak, adalet istiyorsak bunun yolu savaşımdır. Vatanımızı özgürleştirmenin, bağımsızlığımızı elde etmenin yolu savaşımdır. Zalimlerin zulmünü görüp de zulme sessiz kalmak, zalimlerden yana olmaktır. DHKC gerillalarına katılın. Halk düşmanlarından birlikte hesap soralım. Umudu birlikte büyütelim. Bağımsız, demokratik, sosyalist bir ülkeyi birlikte kuralım.

DÜŞMANINI TANI YENİLMEZ OL!

Kalekollar Halka Karşı Savaş Karargahlarıdır!

TÜM KALEKOLLARINI BAŞLARINA YIKACAĞIZ!

Kalekollar, halk düşmanlarının işkence ve katliam merkezleridir. Adından da anlaşıldığı gibi katiller kendilerini beton yığınları arasında hapsederler. Kalekollar gerillalara ve halka karşı yapılmıştır. Asıl amaçları halkı korkutup sindirmek; halkın gerillaları sahiplenmesini ve halkın savaşa katılmasını engellemektir.

Kalekollar köyleri görecekte şekilde dağların en yüksek tepelerine ve gerillaların geçiş noktalarına yapılır. Geceleri köylerin üzerinde dron uçurarak, aydınlatma fişegi atarak halkı taciz ederler. Bunun bir amacı da halkı her an baskı altında tutmaktır.

Halk düşmanları kalekolları yaparak aslında kendilerine güvenli bölge oluşturmaya çalışırlar. özellikle gerilla mücadelesinin yoğun olduğu Kürdistan'da her ilçede onlarca kalekol bulunur. Düşman neden bu kadar kalekol yapma ihtiyacı duyar? Çünkü suçlu olduklarını, katil olduklarını bilirler. Halktan korkarlar. Halkın örgütlü gücünden korkarlar. Bu yüzden kendi gücünü göstermek için yaygın şekilde kalekol inşa ederler.

Bu kalekollardan çıkan tanklar, toplar, mermiler halkın üstüne yağar. Birçok örneğini duymuşuzdur. Ormana ağaç kesmeye giden halkımızın, oyun oynayan çocuklarımızın katledildiğini. Gerilla cenazelerine yapılan işkenceleri hafızalarımızdan çıkarmıyoruz. Yoldaşımız Çayan Gün'ün işkence yapılmış bedenini unutmuyoruz. Geçmişten bugüne kadar Kürdistan'da katledilen, evleri yıkılan Kürt halkımızı unutmuyoruz. Bu katliamların sorumluları kalekollarda bulunan işkenceci

köpeklerdir.

Halkımız!

Bize işkence yapan, evlatlarımızı katleden bu ahlaksız halk düşmanlarını iyi tanıyın. Bunların elinde halkın kanı vardır. Bunlar ulusal onurumuzu çiğnemeye çalışanlardır. Kendi vatanımızda, toprağımızda bizi köleleştirmeye çalışanlardır.

Bu halk düşmanlarına karşı bizler de;

- Örgütlenip mücadele edeceğiz.
- Kendi topraklarımıza bu kalekolları yap-

Sf.33

tırmayacağız. Bulunan kalekolların yıkılmasını isteyeceğiz.

- Halk düşmanlarının kalekollarının-karakollarının yapımında çalışmayacağız.

- Halk düşmanlarına ekmek satmayacağız, su vermeyeceğiz, gördüğümüz yerde yüzlerine tüküreceğiz.

- Halk düşmanlarıyla ilgili DHKC Gerillaları'na istihbarat getireceğiz.

- Kalekollara girip çıkmayacağız. Bu katillerin hiç bir ihtiyacını karşılamayacağız.

Halkımız!

Kendi geleceğimiz, kendi topraklarımız için, onurumuz için savaşmalıyız. Kurtuluşumuz devrimin öncülüğünü yapan DHKP-C saflarıdır. Bizler DHKC Gerillaları olarak tüm halkımızı şehirde, kırdaki savaşa katılmaya ve savaşı büyütme çağırıyoruz.

GERİLLANIN YÜREĞİNDEN

YAŞAMAK

*Yaşamak, diş ile tırnak ile inadına direnmektir
Yaşamak, karşılıksız paylaşmaktır.
Yaşamak sevmektir.
Yaşamak her şeye rağmen kavgadır.
Ve yaşamak,
Vietnamlı Troi
Kübalı Frank Pais,
Türkiyeli Mahir,
Kürt kızı Zekiye,
Filistinli Sena,
Sovyet Nataşa
Ve enternasyonalist Che... gibi
Ölmeyi de bilebilmektir.
Ve yaşamak,
"Yaşadım"
Ve arkasından
"Yaşıyor" denilebilmektir.*

*Mete Nezih Altınay
Sivas Dağları
1994 Aralık*

**BU TARİH, ESAS OLARAK
KANLA YAZILMIŞ,
ŞEHİTLERİMİZİN TARİHİDİR!**

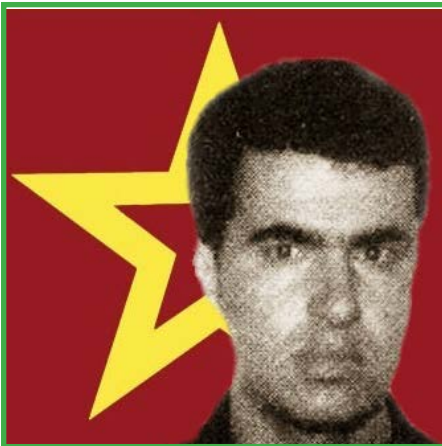

ZEYNEPLER'DEN HÜSEYİNLER'DEN DEVRALDIĞIMIZ UMUDUN BAYRAĞINI VATANIMIZIN TÜM DAĞLARINDA DALGALANDIRACAK VE KAZANACAĞIZ!

Bir görevden dönen DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Propaganda Birliklerine bağlı bir birlik, 20 Mayıs 1998 günü, saat 19:00 sıralarında HOZAT/TA-VUKLU KÖYÜ çevresinde düşman pususuna düştü. Saatlerce süren çatışma sonucunda gerillalardan HÜSEYİN KILIÇ ve ZEYNEP KORKMAZ şehit düştüler. Gerilla birliği, düşmanın binlerce askeri, helikopterleri ve tüm teknik üstünlüklerine karşın, başta Hüseyin ve Zeynep olmak üzere, gerillaların kahramanca direnişiyle düşmana da kayıp verdirerek kuşatmayı yarıp çıkmıştır.

Sf.35

Şehit yoldaşlarımız son nefeslerine kadar sorumluluklarını unutmamışlardır. Çeşitli teknik araç ve dökümanların düşmanın eline geçmemesi için taşıdıkları malzeme ve dökümanların büyük kısmını imha etmeyi başarmışlardır.

Hüseyin KILIÇ (Tuncay)

Şehit Düştüğü Tarih: 20 Mayıs 1998
Şehit Düştüğü Yer: Dersim Hozat, Tavuklu Köyü civarı
Doğum Tarihi ve Yeri: 1977-Malatya, Akçadağ Kasımuşağı
Mezar Yeri: Kürecik Çakılıpınar köyü, Malatya
Hüseyin, Kürt milliyetindendir. Yoksul bir köylü ailesinin oğludur. Çocukluğu köyde geçti. Yoksul bir ailenin çocuğu olması nedeniyle ezilmişliği daha çocukluk yıllarında tanıdı ve hissetti. Haksızlığı ve

zulme karşı savaşmak gerektiğini henüz ortaokul yıllarındayken öğrendi. Dersim şehitlerimizden ÖZGÜR KILIÇ'ı bu yıllarda tanıdı. 1991-94 yılları arasında Malatya'da lise öğrencilerinin demokratik mücadelesinin örgütlenmesinde bir çok görevler aldı. Kendisini mücadeleye kazandıran öğretmeni ÖZGÜR KILIÇ'ın şehit olmasından sonra dağlarda savaşmak onun için bir tutku haline geldi. Buna rağmen, şehirlerde kendisine verilen her görevi büyük bir sorumlulukla yerine getirdi.

Bir süre İstanbul'da mahalli bölgelerde çalıştı. Hüseyin için artık dağlarda savaşmanın zamanı gelmişti.

6 Mayıs 1998'de Dersim gerilla birliğine savaşçı olarak katıldı. Öğretmeni, savaş ustası Özgür'ün şehit düştüğü dağlardaydı.

Kısa sürede dağ yaşamını, savaş öğrendi. Zorluklar, açlık ve susuzluk, düşman operasyonları onun savaşma ve intikam alma duygularını kamçıladi.

20 Mayıs 1998'de şehit düştüğünde ustasına ve halkına verdiği sözü yerine getirmenin mutluluğuyla aramızdan ayrıldı.

HEP YAŞAYACAK!

"Ben kimim? Ve yaşamak ne?" soruları insanlık tarihi boyunca hep sorulmuştur. Bunun cevabını zulme ve sömürüye karşı başeğmeyip savaşanlar net olarak vermiştir. Ve bu yüzden onlar ölmediler. Onlar yaşıyorlar. Çünkü insanlık onurunun gereğini yaparak köleleşmeye karşı koydular. Bireysel bir yaşam ve bencil bir insan olma yerine halk için yaşam ve ölümü seçtiler.

Zeynep KORKMAZ (Canan)

Şehit Düştüğü Tarih: 20 Mayıs 1998

Şehit Düştüğü Yer: Dersim Hozat,

Tavuklu Köyü civarı

Doğduğu Tarih: 1 Temmuz 1974

Doğduğu Yer: Kilis, Söğütlü

Mezar Yeri: Gaziantep

Zeynep, 1974'de Kilis-Söğütlü'de doğdu. Türk milliyetindendir. Çocukluk ve gençlik yılları Gaziantep'de geçti. Mücadeleye lise yıllarında katıldı. Liselilerin demokratik mücadelesi içinde bir çok görev aldı. 1993-96 yılları arasında Gaziantep Mücadele ve Kurtuluş temsilcilikleri görevinde bulundu. Bu süre içinde polis onu mücadeleden vazgeçirmek için sayısız defa gözaltına aldı, işkence yaptı. "...Ya mücadeleyi bırakacaksın ya Antep'i terk edeceksin..." dayatmalarına, baskılara teslim olmadı. Polis bu baskılarla Zeynep'i teslim alamayınca düzmece iddialarla onu tutuklattı ve devamında hiç bir kanıt olmadığı halde 12,5 yıl ağır cezaya çarptırdılar. Zeynep için artık mücadelenin yeni bir sayfası açılmıştı. 20 Ekim 1997'de Dersim İbrahim Erdoğan gerilla birliğine savaşçı olarak katıldı. O uzun süre örgütü

ile ilişki kuramamıştı. Tesadüfen karşılaştığı bir yoldaşının peşini bırakmamış adeta zorla " bir daha ilişkisiz kalamam " diyerek peşine takılmış ve böylece Dersim dağlarına ulaşmıştı. Parti-Cephe ile, halkla Dersim dağlarında yaşamak ve mücadele etmek onun için bir sevdaydı. Onun yaşamı, her şeyi dağlar ve silahı oldu. Kısa sürede birliğin en çalışkan en emekçi insanı olmuştu. Şehit düştüğü 20 Mayıs 1998'e kadar da bu coşku ve heyecandan hiç bir şey yitirmedi. Tersine o dağları, dağlar onu sevdi ve bağrına bastı.

UNUTMAYACAĞIZ!

Zeynep KORKMAZ'ı Dayısı anlatıyor:

Merhaba Zeynep Yoldaş

Zeynep yoldaş, orta halli, Türk milliyetinden bir ailenin çocuğuydu. Dört kız, üç erkek yedi kardeştiler. Köyde ailesinin işi çok olduğu için yazın anneannesinin yanında kalırdı. Zeynep yoldaş kendini sevdirmesini bilirdi...

Ailemiz içinde en sevilen yeğenimdi. Bizim küçük çocuğumuz olmadığı için hep bizimle kalırdı. Sözünü kimseden çekinmeden konuşurdu, açık sözlüydü. İlkokulu ve ortaokulu Kilis'in Söğütü Köyü'nde okudu. Bir ara köyde terzilik kursuna gitti. Liseyi Gaziantep'te 19 Mayıs Lisesi'nde okudu. Gaziantep'te hep benim yanımda kaldı. Bana hep devrimciliği sorardı. Konuşurduk, anlatırdım.

Ben sana sorardım okulu bitirdiğin zaman ne olacaksın? diye. Ya öğretmen, ya hemşire olacağını söyledin. Öğretmenliği niçin istediğini sorardım. "Çocukları çok sevdiğim için, daha iyi yetiştirmelerini istediğim için" derdin. Hemşireliği niçin istediğini sorduğumda yine

insanları sevdiğim için diye anlatırdın. Öğretmen oldu ama düzenin öğretmeni olmadı. O sözünü tuttu halkının öğretmeni oldu.

Zeynep yoldaş liseye başladığı zaman kredili sistem vardı. "Ne bu, parası olanlar okuyor, olmayanlar okuyamıyor" diyordu. Artık düzenin çirkin yüzünü yaşamda görmeye başlıyordu. Kendi gibi dershaneye gidemeyen arkadaşları da vardı. Eve geldiği zaman hep sinirli konuşurdu, çevresindeki insanların yoksulluk içinde olması moralini bozardı. Devrimcilik yapmak istiyordu. Okulda kredili sisteme karşı imza topladılar. Artık birşeyler yapmak istiyordu... Bir gün eve arkadaşlarını getirmişti, konuşuyordu ama biraz sıkıntılıydı. Yeterince açamıyordu konuyu. Ben bekledim biraz. Benden yardım istiyordu ama söylemiyordu. Ben kendi bildiğin gibi konuş, okulda yaşadıklarını anlat dedim. ...

Kendi de arkadaşlarının evine gidip geliyordu. Diğer bazı aileler Zeynep yoldaşın devrimci olduğunu öğrenince tepki göstermişlerdi. Bunları geldi bana anlattı ama kızmıştı. Zaten karasın, kızdığın zaman daha çok kara oluyorsun demiştim. Hemen tepkisi yükseldi; "Ben sana ne anlatıyorum, sen beni dinlemiyorsun" demeye başladı. Hemen boynuna sarıldım, gönlünü alıp anlattım, bunlar olur ama seni kapıdan kovarlarsa sen pencereden girmeyi öğren demiştim. Devrimci olmak budur, bir şeye bozulma, devrimci insan düzeni değiştirmek için vardır. Sen arkadaşlarının aileleri evden kovdu diyerek oraya gitmemezlik yapma dedim. Ondan sonra devrimci çalışmasına temposunu artırarak devam etti.

Ben 1990'da tutsak olunca kendisi de biraz sıkıntı çekiyor. Çıktıktan sonra verdiğim parayı almamaya başladı. "Zaten senin işin yok, bir de benimle uğraşı-

yorsun" dedi. "Sen bunu al, öğretmen olduğun zaman bana fazlasıyla ödersin" dedim. Acımızı, sevincimizi birlikte paylaştık.

'93 Eylül'ünde Gaziantep'te dergi bürosu açıldığı zaman gelenleri karşılarken sende öyle bir sevinç vardı ki, görülmeye değerdi. Kurumlarımızı sahiplendin. Sende hep bunları gördüm. Hani Zeynep yoldaş, biz tutuklandıktan sonra dergi işi sana düşmüştü. Düşman bizleri tutuklamakla bizim kurumların kapalı kalacağını düşünüyordu. Ama sen buna izin vermedin. Düşmanın baskısına, işkencesine boyun eğmedin. Mevzilerimizi korudun. Gaziantep Hapishanesi'ne görüşe geldiğin zaman bana söz verdin. Her şeyi ben yaparım demiştin. Sözüünü tuttu Zeynep yoldaş. Hep sevdan gerilla olmaktı. Bizler Malatya Hapishanesi'ndeyken senin gözüaltına alındığını öğrendim. Elbistan Hapishanesi'ne koymuşlardı seni 94 Temmuz'unda. Bana mektup yazmıştın. "Sevgili dayıcığım, Bizler Malatya'ya gelmek için eyleme başladık" diyordun. SAG'nin 36. günü tahliye olmuştun. Bir gün sonra da Malatya'ya görüşümüze gelmiştin. Baktım, gözlerime inanamadım. Geldiğin için biraz kızmıştım. Durumun iyi değildi. Sen ise "Olsun ben sizleri gördüm ya bana birşey olmaz" demiştin.

Hem "yeğenim" din, hem de yoldaşıydın. Nereye gitsem peşimden koşarak gelirdin. Çankırı Hapishanesi'ne geldiğimde ziyaretime ilk gelen sendin. Sevgili yoldaş biliyordum çok severdin beni. Ben de seni severdim. Geldiğin zaman tüm haberler sendeydi. Anlatırdın gelişmeleri. Yine Demet TANER yoldaş için pikniğe giderken yolda sizleri çeviriyorlar. Düşman gözüaltına alıyor. Burada kararlı tavrını koyduğün zaman düşman şaşırıyordu. Sen bunları anlatırken sevincinden yerinde duramıyordun. Tavır koymayı

Hüseyin ve Zeynep 20 Mayıs 1998'de son mermilerine kadar çatıştılar ve şehit düştüler.

Onlar şehit düştü ama onların silahı ve dalgalandırdıkları bayrak asla yere düşmedi.

O bayrak ki, halkın katillerine karşı adaleti simgeler...

O bayrak ki, zulme ve sömürüye karşı sömürünün ve zulmün olmadığı sosyalizmi simgeler...

O bayrak ki, katledilen ilk insandan, direnen ilk insandan bugüne direnen ve savaşanları ve de bu uğurda şehit düşenleri simgeler...

O bayrak ki, umudu simgeler...

Ve bugün umut Parti-Cephe'dir.

Umut Zeynep'lerden Çiğdemler'e Onur ve Çayanlar'a DHKC gerillalarınca büyütülmeye devam ediyor.

Umudu büyütmek için, umutlu ve mutlu bir ülke olan bağımsız, demokratik, sosyalist Türkiye'yi kurmak için DHKC saflarında

**Birleşelim, Savaşalım,
Kazanalım!**

kimden öğrendin diye soruyorlar, cevap yok. Düşman, üzerindeki Grup Yorum tişörtünü çıkarıyor, seni öyle bırakmaya çalışıyor. Sen tişörtü almaya çalışıyorsun. Bunları anlatırken devrimci coşkuyu nasıl yaşadığını görüyordum.

1996 yılıydı. "Daha ne zaman çıkacaksınız" demiştin. Sana; sen yakayı düşmana kaptırma demiştim. Sen "Ben yakayı düşmana kaptırmam" demiş, "Gelirsem de temiz gelirim" diye eklemiştin. Sen sözünü tuttun Zeynep yoldaş. Artık aramızdaki ilişkiler dayı-yeğen ilişkisi değildi; yoldaşlık ilişkisiydi.

Köyde kaldığın zaman bahçelerin içinde düşe, kalka bahçe sulardın. Emekçi yanın küçük yaştan beri devam ediyordu. Bunu devrimci mücadele içine de taşıdın sevgili yoldaş. Sevgili yoldaş köyde kaldığında artık ekmek yapmayı da öğrendin, seni artık gelin ederler demiştim. Cevap yoktu. Çünkü senin sevdan sağlardı. Evet, sen Parti-Cephemizin gelini oldun. (...)

Sen demokratik alanda çalışırken, Gaziantep'te yaşananları görüyordun. Dergi satışında yan çizenler oluyordu. "Bunlar ne" diyordun. "Boyunuza bakın da utanın", "Devrimcilik yapacak adam yalan söylemez" deyip doğruyu, güzeli göstermeye çalışıyordun. Devrimciliği bırakanlara kızardın. "Ben bu insanları anlamıyorum" derdin. Ve aynı anda bize de sitem ederek "Sizler çıkınca bıraktığımız zaman kafanıza ben sıkırım" demiştin. Sevgili yoldaşım senin öyle kararlı konuşmalarını duyduğum zaman içim içime sığmıyordu. Bizim Kara Kız kabukları parçalıyor demiştim. Sen doğru olanı yaptın sevgili yoldaşım. Sen Parti-Cephemize layık oldun. Sözünü tuttun yoldaşım. Gözün arkada kalmasın.

Demokratik alandayken solta tartışmalarınız olurdu. "Hep çıkarıcı bunlar" diyordun. Onlarla tartıştığını duyardım.

Bazen kırıcı olduğunu söylerlerdi. Ama yine de seni severlerdi. Konuş tartış ama ilişkileri devrimci tarzda yürüt demiştik. Karşıdaki teorik konuşuyordu, çok bilmişliğini kabul etmiyordun, soruyordun, "Savaşın neresindesiniz?" diyordun. Cevap alamıyordun. Artık sen de daha açık görüyordun, sadece ağız laf yapmak yetmiyordu. Devrimci, yaşamın içini dolduruyorsa devrimciydi.

Bizler '93 Ekim'inde gözaltına alındığımızda sizler basın açıklaması yapmaya gitmiştiniz. Çeşitli kurumları haberdar etmek için çevreye telefon etmeye başladığınız zaman oraya deden de geliyor. Bakıyor sen oradasın. Basın açıklaması bitip eve geldiğiniz zaman deden sana; "Kızım senin ne işin var orada dolanıyon, çevrende bir sürü erkek var sen evinde otursana" diyor. Dedenin konuşmalarını anlatıp anlatıp gülüyordun. "Aha sen şu bizimetmiyesiceye bak, her tarafa telefon ediyorlar. Bizim kadınlar erkekleri geçmişler..." demesi çok hoşuna gitmişti. (...) Burada seni bilen yoldaşlar bana takılmaya başlıyorlardı, "artık Zeynep gelmiyor" diyorlardı. Bazı yoldaşlar senin yeraltına gittiğini bilmiyorlardı, bunun için "Bir gün gelir" diyordum.

Sevgili yoldaşım, o bir gün geldi haberin. Bilmeyen yoldaşlar çok üzüldüler, ama savaş bu. Dersim'de şehit olduğunu ondört gün sonra öğrendim. O gün benim kapı nöbetim vardı. Yoldaşların içeride çalışmaları vardı, ben o sırada bölge çalışması için araştırma yapıyordum. Konu Gaziantep ve Kilis'ti. O bölgeleri bildiğim için Kilis'ten başladım araştırmaya. Kilis'te şehitlere gelmiştim, Devrimci Yol'cu şehitleri yazdım. Ve noktayı koydum. Dolaşmaya başladım. Saat 17.15 falandı. Mazgal açıldı. Memur elime bir telgraf verdi. Gözlerime inanamadım, senin adın ve ardından bir başsağlığı

geçiyordu: " ailemizin başı sağolsun" diye. Soğukkanlı olmaya çalıştım, yoldaşların içeride çalışması bitti. Telgrafi sorumlu yoldaşa verdim "Bu Zeynep sizin Zeynep mi?" dedi. Cevap verdim ve yukarı çıktım. Ranzama oturdum. Sorumlu yoldaş geldi, bir şeyler söyledi ama cevap vermekte zorlandım, gözlerim yaşarmaya başladı, havalandırmaya çıkıp biraz dolaştık.

Sevgili yoldaşım seni yoldaşlara anlatmak istedim o an. Şunları söyleyecektim Zeynep yoldaşım. İlk okuduğun kitabı söylemeye çalıştım ama söyleyemedim, ilk okuduğun kitap "Sosyalizm Kazanacak"tı. Bunu söyleyemedim yine gözlerim yaşarmaya başladı. Konuşmak istiyordum ama ses çıkmıyordu. Sen "Sosyalizm Kazanacak" kitabını alıp okumaya başladığın zaman sana sormuştum, "anlıyor musun?" demiştin. Yine doğal şivenle: "Yahu dayı, işte öğrenmek için okuyorum" demiştin. "Sosyalizm Kazanacak" kitabını bir ayda okumuştun. Evet, sevgili yoldaşım; sosyalizm kazanacak, biz kazanacağız.

Senden son haber bu yılın 11 Nisan'ında almıştım. Hani bana "Yeliz" diye haber göndermiştin. Sen, "yengem bayramda görüşe gelir, yengemi, Deniz'i, Halil'i, Zeynep'i benden dolayı öp" demiştin. Ama o görüşe yengen gelmedi. Senin selamını yengene, Deniz, Halil, Zeynep'e gönderdim sevgili yoldaşım. Şehit haberini aldığım zaman panoya fotoğrafını astık. Fotoğrafta yanında iki sevimli bebe de vardı. Sonra onlardan ayrıldığında bebeler okula gitmemişler, "Biz Yeliz ablamızı istiyoruz" demişler. Sevgili yoldaş, sen evden ayrıldıktan sonra hani çok sevdiğin çocuklar, Deniz, Halil, Zeynep devamlı seni soruyorlardı. "Halam ne zaman gelecek, gitti bir daha gelmedi" diyorlardı.

Görüşe geldiklerinde seni çok sevdiklerini söylüyorlardı. Pikniğe giderken gö-

zaltına alınmıştınız. Çocuklar da görmüşler. "Halamı polisler çok dövdüler baba" diyorlardı. Hem onlar da seninle beraber gözültüne alınmışlardı. Sen onlarla daha çok bütünleşmiştin. Anneleri kendilerine bir şey dediğinde senden destek beklerlerdi. Deniz'i yanına çağırıp konuşur "halam yapma" der, onlara gazete, kitap okurdun. Seni okula gönderirken, Deniz pencereye çıkıp sana seslenirdi, "Hala çabuk gel" diye. Akşam dönüşü üçü de seni merdivenlerde karşılarlardı.

Sevgili yoldaşım sen sevildiğin gibi severdin de. İlgilenirdin. Seni bir ana gibi severlerdi. O sıcaklığı onlara vermiştin. Deniz'e, Halil'e, Zeynep'e artık devrimcilik konusunu da anlatmaya başlamıştın. Sen ailemizin yiğit savaşçısı olarak şehit düştün. Seni unutmayacağız sevgili yoldaşım. Sen rahat uyu Sevgili yoldaşım. Sen Kilis'in bereketli topraklarında doğdun. Savaşı seçtin, Dersim'de şehit düşen yoldaşlar gibi sen de korkusuzca düşmanın üzerine yürüdü. Savaşarak şehitler kervanına katıldın. Parti-Cepheli olmak senin isteğindi ve sözünü tuttun.

Dayın, Yoldaşın.

Bir yoldaşı anlatıyor:

"Dönemem Belki Geri"

Ailemizle tanışalı daha 6 ay olmuştu. Antep Kurtuluş Bürosu'nda çalışmak üzere Antep'e gittim. "Düztepe dolmuşuna binip hastane durağında inersin, seni orda bekliyeceğim." Zeynep'in sesini ilk duyuşumdu bu. Hastane durağında başlayan ve bugüne kadar taşınan bir özlem ve umut Zeynep ve Zeynepeler.

Beraber çalıştığımız dönemde özellikle benim yeni olmamdan dolayı

çok sorunlu günlerim oldu. Ama şimdi geriye dönüp baktığımda birçok noktada Zeynep'in haklı olduğunu görüyorum. Zeynep bir teorisyen değildi. "Mangal gibi yüreği", inancı, inatçılığı ile tam bir sıra neferiydi. Bir annenin hassaslığı, şefkati ve bir o kadar da kiniyle Parti'ye ve ona ait her şeyin üzerine titrerdi.

Zeynep bir haftalığına şehir dışına çıkacaktı. Gerekli şeyleri konuştuktan sonra yolcu ettim.

O hafta boyunca gittiğim yerleri, dergi satışını, görüşmeleri ve özellikle de harcamaları içinden ipliğe not tutarak geçirdim. Zeynep döndü. Tuttuğum notları ve sözlü olarak gerekli bilgileri verdim. Harcamalar bölümünü dikkatlice inceledikten sonra "çok harcamışsın" dedi. Ben en büyük aferini beklediğim konuda bu yorumu duyunca şaşırdım.

Başladım anlatmaya ve tartışmaya. Ben ve diğer arkadaşlar ısrarla harcamaların diğer haftaların aksine bu hafta daha düştüğünü belirtmemize rağmen Zeynep bu.

"Doğru, diğer haftalara göre daha az ama tasarruf yapılabilecek şu şu noktalarda özen gösterilmemiş" cevabını şimdi daha iyi anlıyorum.

Antep, katliam operasyonlarının ve tutuklamaların diz boyu olduğu o süreçte Zeynep'in inancı ve fedakarlığıyla ayakta kaldı.

Ne yapsa ne etse de beyninin ve yüreğinin en güzel parçası sürekli Dersim Dağları'nda idi. Sonunda muradına erdi.

Ve Dersim Dağları'nın belki de en güzel, en bereketli olduğu bir zamanda, Mayıs'ta taktı gelinliğini ve duvağını.

Dilinde son kez mırıldandığı "Uyan-
dırın anamı, söyleyin gidiyorum/Yolumu gözlemesin dönemem belki geri" dizeleriyle gelin gitti.

Dersim!
Sen ki,
Nice yığıtleri
Nice kahramanları
Bağrına bastın.

Dersim!
Sen ki,
Acıların içinde
Umudu hep diri tuttun.
Umudu diri tuttun
Çünkü
Dağlarında
Gerillaların vardı hep.

Dersim!
Ne mutlu sana
Ne mutlu ki,
Başın dik,
Yüreğin sevda dolu.

Dersim!
Selam olsun sana,

Dersim!
Selam olsun gerillalarına!

Dersim!
Selam olsun şehitlerine!

Dersim!
Selam olsun
Dağlarında savaşılan
DHKC Gerillalarına!

Sf.41

BU TARİH BİZİM!

Bedrettin'den Çiğdemler'e, Onurlar'a Halkların Kurtuluş Savaşı Sürüyor! VE SÜRECEK KURTULUŞA KADAR!

Anadolu Selçuklu Devleti'nin Moğol istilasıyla yıkılmasının ardından, bu topraklarda ortaya çıkan onlarca beylikten biri de Osmanlı Beyliğidir. Osmanlı'nın fetihleri, yağma ve talanı daha ilk günden başlar. Gelişme olanaklarından yoksun durumdaki diğer beylikleri askeri ve idari kadrosundan Osmanlı Beyliği'ne büyük katılımlar gerçekleşir. Askeri ve idari olarak gittikçe güçlenen Osmanlı Beyliği'nin devletleşmesinin koşulları da oluşmaktadır.

14. yüzyılda, tarih sahnesinde Osmanlı Devleti vardır artık. Askeri, merkezi bir feodal devlet olan Osmanlı, işgal ettiği yerleri kendine bağlamasıyla sınırlarını genişletmiştir. İşgal ettiği topraklara götürdüğü yağma, talan, asker ve vergi dışında bir şey değildir. Osmanlı devleti böyle biçimlenmiş, böyle güçlenmiştir.

Yüzyıl değişir, tarih 15. yüzyıl demektir. Dönem, Yıldırım Beyazıt dönemidir

ve Osmanlı devlet yapısı tam bir çürümeyi ve yozlaşmayı yaşamaktadır. Saray tam bir sefahat içerisindedir, devletin askeri ve idari yapısı, egemenlik kurulan her alanda iyice yozlaştırılmaktadır. Savaşlardan elde edilen zenginlikler sarayın lüksüne aktarılırken yolsuzluk, rüşvet ve kayırma Osmanlı devletini halkın gözünde bir hiç durumuna düşürmüştür.

1402'den 1413'e

kadar sürecek olan

taht kavgalarının başlamasıyla Osmanlı, 'Fetret Devri' denilen döneme girer. 'Fetret' başı boşluk, başsızlık anlamına gelir. Sarayda, herkesin iktidar olacağına inandığı ama hiç kimsenin iktidar olmadığı, binbir entrikayla güç toplanmaya çalışılan bir dönemdir bu. Gündemde taht kavgaları vardır.

Osmanlı devlet geleneğinde toplumsal zenginliğin kaynağı toprak, toprakların sahibi devletin tek hakimi padişaktır. Durum böyle olunca daha fazla toprak, daha fazla haraç alınacak, insan, ordu-

Ve kurdukları hakikat düzeninde tüm emekçileri eşit ve kardeş ilan ederler. Ezen-ezilen ilişkisi olmadığı gibi, kadın-erkek eşit haklara sahiptir ve kadın da erkeğin emekçi kardeşidir. Bu yüzden, Savaş Kurulu'nda kadınlar da erkeklerin yanı başında "Hakikat Bacıları" olarak yer alırlar, kılıç kuşanıp "Bacılar Başı" adıyla kendilerine has komutanlık kurumlaşmalarını yaratırlar. Çocuk, yaşlı, genç, kadın, erkek; Türkmen, Rum, Sırp, Bulgar; Alevi, Sünni, Müslüman, Hristiyan kardeşçe ve eşit bir yaşam için kahramanca savaştılar.

yu genişletecek daha fazla insan gücü olarak görülmüştür halk. Tüm bunlar yeni fetihler için, yağma, talan ve sömürü için kamçılayan bir silah olunca, iktidar uğruna ana, baba, kardeş boğma planları, entrikalar birbirini kovalamıştır.

İşte bu entrikaların birbirini kovaladığı ve önce dört kardeş arasında, daha sonra Çelebi Mehmet ve Musa Çelebi arasında iktidar kavgasına dönüşen bu dönemde bir de halkın durumuna bakalım.

Osmanlı, tam bir soygun ve baskı mekanizması ile egemenliği altında tuttuğu halkları iliğine dek sömürmektedir. Gerek yerel gerekse merkezi otoritenin çok yönlü, sistemli saldırıları birbirini bütünler tarzda durmaksızın artar ve toprağını terk etme hakkı dahi olmayan yoksul halk daha fazla sefaletle sürüklenir.

Halkı canından bezdiren yığınla neden vardır. Gün geçtikçe derinleşen sefaletin yanına, Timur istilasıyla çekilen acılar, açlık ve yıkıma, taht kavgaları

nedeniyle iktidarda yaşanan belirsizlik ve boşluğu değerlendiren çeşitli egemen kesimlerin sömürü, eşkıyalık, yağmacılığı eklenmiştir bu kez.

Çelebi Mehmet'in iktidarı almasıyla, Batı Anadolu'nun verimli topraklarında yoğunlaşan sömürü, sefaleti çekilmez bir hale getirmektedir. Yerel otoriteler beyleri, kadısıyla vergileri arttırır, sömürü pastasından daha fazla pay kapma yarışına girişirken, her türden tepkiye karşı katliamlar düzenlemekten de çekinmezler.

Bu koşullarda halk kitleleri doğru ve adaletli olan her türlü inanca ve bu doğrultuda örgütlenmeye açıktır. Toplumsal direnişin ve ayaklanmanın koşulları oluşmuştur.

Aynı tarihte ve Osmanlı'nın yaşadığı bu çürümüşlük ve ayaklanma koşullarında, tarih Baba İshak sonrası en onurlu ve şanlı sayfalarına alıp sakladığı Şeyh Bedrettin Hareketi'ne tanıklık edecektir. On binlerce insanın kurtuluş umudu, bir öğretmen, dişe diş verilecek bir savaşta bir kurmay ve komutandır Bedrettin.

Anadolu topraklarında yüzlerce müridiyle bir bilim ışığı, bir devrimcidir.

O yaşadığı çağın devrimcisidir. Ve yaşamını, tıpkı bugün yaşayan devrimciler gibi insanlığın kurtuluşuna adamıştır.

Henüz genç bir öğrenciyken yoluna düştüğü Kahire'den dönüşünde Bedrettin, yolculuğu boyunca geçtiği topraklar üzerinde yaşayan bütün toplumsal ve etnik kesimden insanların büyük ilgisiyle karşılaşır. İnsanları ona çeken, asıl olarak yeni bir düzeni temsil eden hak ve adalet düşüncesidir.

Halep, Konya, Kütahya, Denizli, İzmir ve Rum adaları boyunca, geleceğe yönelik sağlam ilişkiler kurar, karşılaştığı güvenilir insanları müridliğe kabul eder ve kutsal davasına onlarca yeni taraftar

Bedrettin'den bugüne 600 yıl geçti.. Bedrettin yiğitleri zulmün ve sömürünün olmadığı bir dünya için savaştılar ve toprağa düştüler.

O günden bugüne insanlık soyunun aynı inanç ve özlemle sürdürdüğü savaş hiçbir zaman bitmedi. Bedrettin ve yiğitleri her yeni nesilde yeniden ve yeniden doğdular ve savaştılar.

Bugün de Bedrettin ve yiğitleri Cepheliler olup savaşılmaktadır. İşte Bedrettin Kızıldere'de Mahir olup seslendi tüm dünyaya.

Ve Bedrettin tüm Cepheliler'in bilincinde ve yüreğinde yaşıyor ve savaşıyor.

Sf.44 kazanır.

Rumeli Sultanı Musa Çelebi ve müridleriyle yaptığı uzun tartışmalar sonucu kabul ettiği Rumeli Kazaskerliği sırasında Bedrettin görür ki; sömürü kalkmıyor. Yeni beyler türüyor ve halkın yoksulluğu, açlığı, adalet özlemi bitmiyor. Bedrettin, iktidarı ve uygulamalarını tanımaya ve kazaskerliğini bir araç olarak kullanmaya çalışır. Bu arada Rumeli topraklarında Şeyh Bedrettin düşüncesi yayılmaya başlar.

Taht kavgası bitmiş, Çelebi Mehmet, Musa Çelebi'nin yerini almıştır.

Şeyh Bedrettin'i öldürtmek istese de, toplum içindeki saygınlığı ve şöhreti Bedrettin'in hem katlinin hem de zindana atılmasının önünde engel olur.

Yine de özgür bırakmak istemez Çelebi Mehmet. Şeyh Bedrettin İznik'e sürgüne gönderilir ve tutsak edilir. Bedrettin için, Şeyh Bedrettin Hareketi için, İznik

sürgününde yeni bir sayfa açılır.

Sürgün yeri susup oturulan, beklenen bir yer olmamıştır Bedrettin için... Yapılacak tek şey kalmıştır geriye: "Hakikat" diye ifade ettiği hak ve adaletin egemen olduğu bir düzeni kurmak için örgütlenip savaşmak. İznik kavga hazırlıklarının yapıldığı bir karargahtır artık.

Anadolu perişandır, halk ise yoksul, acı içinde ve aç. Anadolu'nun yoksul topraklarını eşkıyalık ve hırsızlık kaplamış, beyler ve sultanlar Anadolu halkının can düşmanı olmuştur. Halk "artık yeter" deme noktasındadır. Ve Bedrettin eyleme geçme zamanının geldiğine, o güne kadar yetiştirdiği öğrencilerini bu tarihi göreve koşmaya karar verir.

Dervişlerini toplar bir araya. "Eyleme geçme zamanıdır" der ve büyük bir heyecanla görev bölüşümü yapılır. Börklüce Mustafa'yı Anadolu Şeyhi olarak Aydın, İzmir, Urla ve Karaburun yöresine; Torlak Kemal'i ise Börklüce'nin komutasında Manisa'ya gönderir. Kendisi ise Rumeli'ye geçmek ve isyan hareketini başlatmak üzere hazırlıklara girer. Rumeli'de ayaklanmanın ön hazırlıklarını yapmak için Kadı Botog, Rumeli Şeyhi olarak atanır.

Börklüce Mustafa önderliğinde Ege'ye dağılan Bedrettin yiğitleri durmaksızın hak ve adalet temelinde propaganda yapar, beylerin, sultanların gerçek yüzlerini halka açıklarken, diğer taraftan bey adamlarına, kolluk güçlerine karşı "gerilla tarzı" saldırılar yaparlar. Yapılan bu çalışmalar iki yıl boyunca sürer. Bey'in vergileri iki katına çıkıp, halkta tepkiler yoğunlaşınca, tepkiler iyi değerlendirilip ayaklanma başlar. Başlangıçta bir köyde ortaya çıkan ayaklanma kısa sürede çevre köylere yayılır ve buralarda komiteler kurulur.

Aydın merkezinde Ahiler önderliğinde ayaklanan halk, bir araya gelerek

Yıl 1420'dir... Yer Serez'in
Bakırcılar Çarşısı'dır...Şeyh Bedrettin
idam sehpasında son kez haykırır;

"İnsanlar...Tanık olunuz
ki, bugün olmazsa yarın,
mutlaka sömürünün tüm
çarkları kırılacak, nice
direnirse dirensin, sömürge
yer yüzünden kalkacaktır.
Tanık olunuz ki, bunu kaç
kez söylediğimiz gibi yine
belirtiyoruz.

Yaşamı bugünden yarına
kendi küçümencik ömrüyle bir
tutanlar belki anlayamazlar.

Ama tarihin geleceği
insanlığı buna hazırlamaktadır.

Tüm toprak işleyenin, tüm
tezgahlar üretenin, tüm sular
kullananın ve dahi tüm
egemenlik salt emekçilerin
olacaktır. Siz çocuklarınıza
iletiniz, bugün olmazsa bile,
çocuklarınız çocuklarına
iletsinler. Hükümdarlıklar, taçlar
nice görkemli görünseler de,
üstünde durdukları başlar
için giderek taşınamaz
olmaktadırlar. Bir gün
mutlaka, insanlar başlarından
egemenleri atacaktırlar.
Sultanların, kralların,
ruhbanların yerini, birbirine
kenetlenmiş, dayanmış ve her
işini danışma üzerine kurmayı
alışkanlık haline getirmiş
emekçilerin egemenliği
olacaktır..."

örgütlenir, Aydın-Karaburun yöresinde
beylerin zulmüne karşı, Ahiler vergi, tüc-
carlar haraç, köylülere aşar vermeyerek,
yoldaşlık temelinde yaratılacak ortakça
düzenin ilk temellerini atarlar.

Aydın-Karaburun'da yeni kurulmuş
düzeni yıkmak için, Manisa' dan bey
kuvvetleri ayrıldığında, Torlak Kemal
ve yiğitlerinin iki yıldır halk arasında
yaptıkları çalışmalar sonucunu verir ve
Manisa'yı ele geçirirler. Bu adımı, Şeyh
Bedrettin'in başarıya ulaşan ayaklanmaya
önderlik etmek ve Rumeli'deki ayaklan-
mayı başlatmak için sürgünden kaçması
izler. Şeyh Bedrettin yıllardır kendisini
bekleyen taraftarlarıyla Rumeli' de, Deli-
orman' dadır.

Batı Anadolu' da yaşam, hak ve adalet
düşüncesiyle yeniden düzenlenir.

Yeni düzende, yaşam bir tür komün
biçiminde örgütlenirken, bütün mallar
üzerindeki özel mülkiyete son verilir. Bü-
tün işlerin, iş bölümü esasına göre ortak
yapılması sağlanır. Paylaşım, herkesin
çalışmasına ve çıkardığı işe göre değil, ki-
şilerin ihtiyacına göre, kendisine yetecek
kadar, ihtiyacı kadar alması yöntemi esas
alınır.

Anadolu ve Rumeli' de hak ve adalet
temelinde yükselen "Hakikat" savaşçıları,
yaptıkları ve yarattıklarıyla kısa sürede
Hristiyanı, Müslümanı, Ermenisi, Türk-
meni, Rumu, Bulgarı, Sırpı... pek çok mil-
liyetten halkı bir araya getirir, birleştirir.
Anadolu ve Rumeli halkları, kendi eşitlik
ve mutlulukları için Şeyh Bedrettin Ayak-
lanması'na katılmaktan geri durmazlar.
"Yarın yanağından gayrı, her yerde, her
şeyde, hep beraber" ilkesinde somutlanan
"Hakikat Düzeni"nde halkların kardeşçe
bir arada ve sömürülmeden yaşayabile-
ceği görüldükçe, nasıl her işi elbirliğiyle
yapıyorlarsa, ölüme de birlikte giderler.
"Saygıdeğer amaçlara, ancak saygı-

değer araçlarla ulaşılabilir” diyerek halka yaklaşımda, örgütlenmede faydacı yaklaşmazlar. Halka hesap verme sorumluluğuyla, sorgulamaya ve sorgulanmaya açık olurlar, hesap vermekten kaçınmazlar. Birçok sorunda, hak arayışında ve adalet dağıtmada halkla birlikte karar verirler, halkın yaratıcılığı ile birçok olayı kolaylıkla çözümlerler.

Ve kurdukları hakikat düzeninde tüm emekçileri eşit ve kardeş ilan ederler. Ezen-ezilen ilişkisi olmadığı gibi, kadın-erkek eşit haklara sahiptir ve kadın da erkeğin emekçi kardeşidir. Bu yüzden, Savaş Kuralı’nda kadınlar da erkeklerin yanı başında “Hakikat Bacıları” olarak yer alırlar, kılıç kuşanıp “Bacılar Başı” adıyla kendilerine has komutanlık kurumlaşmalarını yaratırlar.

Çocuk, yaşlı, genç, kadın, erkek; Türkmen, Rum, Sırp, Bulgar; Alevi, Sünni, Müslüman, Hristiyan kardeşçe ve eşit bir yaşam için kahramanca savaştılar.

Düşman da boş durmaz. Çok geçmeden, hakikat düzeninin kurulduğu Batı Anadolu’ya yönelik saldırılarına başlar. Düşmana kurulan pusularda, yapılan açık çatışmalarda ve savaşta kahramanca çatışır Bedrettin yiğitleri.

Kurmayları Börklüce ve Torlak Kemal en öndedir. Mazlumların zalimlerden hesap sorduğu hakikat savaşında insanlar büyük bir sahiplenme duygusuyla sarılırlar savaşlarına. Her çatışma, her çarpışma yeni kahramanlıkların yaratıldığı bir destana dönüşür.

Ege’deki Bedrettin yiğitleri toplumsal ve askeri zaferlerinin altına imza atarken, Şeyh Bedrettin de sürgünde bulunduğu İznik’ ten kaçarak geldiği Deliorman civarında stratejik bir alanda çeşitli tahkimlerle askeri karargah denebilecek bir şekilde konumlanır. Hem Rumeli bölgesinin örgütlenmesi için çalışırken hem de

savaş için hazırlıklar yapar.

Çelebi Mehmet, ayaklanmanın önünü alamamış olmanın korkusu, paniği içinde hem sayıca hem de silah gücü olarak çok daha güçlü bir ordu hazırlar. Çelebi Mehmet’ in Batı Anadolu’ya saldıracağı haberini alan Bedrettin, bu saldırıyı boşa çıkarmak ve Osmanlı’nın gücünü bölmek için Rumeli’nden saldırmaya karar verir.

Karaburun’da Börklüce Mustafa’ya bağlı güçler, Manisa’da ise Torlak Kemal ve savaşçıları Osmanlı ordusuna yenilirler. Büyük bir katliam ve vahşet yaşanır.

Osmanlı, Ege’de ortakça düzeni zulüm ve vahşetiyle boğar, Hakikat savaşçılarını katlederken, Rumeli’ye geçen ve savaş için aylarca hazırlık yapan Şeyh Bedrettin ve savaşçıları Edirne yolunda yenilir Osmanlı’ya. Bu yenilginin ardından, beylerin ihaneti nedeniyle Osmanlı’ya tutsak düşer Şeyh Bedrettin. Göstermelik bir yargılama yapılsa da, tarihin en önemli siyasi savunma örneklerinden birini sergileyerek davasını, düşüncelerini, haklılığını savunur Bedrettin..

Yıl 1420’dir... Yer Serez’ in Bakırcılar Çarşısı’dır... Şeyh Bedrettin idam edilir.

Şeyh Bedrettin, Börklüce Mustafa, Torlak Kemal ve nice hakikat savaşçısı bunun için vuruştular. Yenildiler belki ama “Bir kişi inancı için vuruşurken ölürse, inancı da doğruysa, o ölmüş sayılmaz...” diyenlerdendi onlar.

Kahramanca şehit oldular, ölüm-süzleştiler. Ne tarih, ne de kurtuluş için savaşımlar onları unutmaz.

Unutulmadılar da. Bugün DHKC savaşçılarının her biri Bedrettin olup, Börklüce Mustafa olup, Torlak Kemal olup, Hakikat Bacıları olup savaşıyorlar.

Gerillanın Sırt Çantası

DAĞDA YAŞAM

SU GEÇME...

Öncelikle her şeyde olduğu gibi ve her zaman söylediğimiz gibi gerilla zorlukları aşandır. Gerillanın hayatında bir çok zorluk olur. Bunlardan birisi de su geçmedir. Gerilla derin suları nasıl geçer? Yüzme bilmeyenler ne yapar? Gerilla su geçerken nelere dikkat eder? Bunları anlatacağız sizlere.

Gerillanın sudan geçmedeki kastı göl, baraj, dere ve nehirlerdir. Gerilla bu suları bir çok yöntemle geçer. Örneğin su geçerken geçiş yapacağımız yerin en az debilisini ve de en dar olan yerleri tercih edilir. Yine düşman deneteminden uzak yerler tercih edilir. Peki gerillaya derin suları geçmesi için gerekli olan malzemeler nelerdir? Halat, bot, şambrel, ağaç kesmek için testere, sert tomru... Tabi ki bu malzemeler dışında en önemlisi su ne kadar derin olursa olsun o yeri mutlaka geçeceğimize inanmalıyız.

Suyu Geçerken Nelere Dikkat Etmeli Ve Nasıl Geçmeliyiz?

Tüm geçişlerde güvenlik en önemli husustur.

Gececeğimiz yer ve yöntem belirlenir.

Güvenlik gerilla birliğinin sayısına göre ayarlanır.

Önce geçecek grup ilerler, diğer grup güvenlik alır.

Sudan geçenler aynı şekilde karşıda mevzilenir ve güvenliği aldıktan sonra ikinci grup geçer

Bu güvenli geçiş hangi yöntem kullanılırsa kullanılсын yapılmalıdır.

Asla geçişlerde panik yapılmamalıdır. Gayet soğukkanlı olunmalıdır.

Su geçerken geçiş yapacağımız yerin nerelerini tercih etmeliyiz?

Düşman denetiminden uzak ve korumamızı alabileceğimiz ve suyu geçmede

kolaylık sağlayacak en sığ, en dar olan yerlerden geçiş yapılır.

Suyu geçmek için gerekli malzemelerimiz nelerdir?

Halat, bot, şambrel, ağaç kesmek için testere, sal, tomruk.

Herşeyden önce bütün suları geçeceğimize **inanmalıyız**.

Halatla Geçiş Nasıl Yapılır?

Suyun yoğun, güçlü, çok akıntılı aktığı ve dar yerlerinden halat kullanarak geçeriz.

Burada amaç, suya kapılıp kayıp vermemektir.

Bu durumda bulunduğumuz kıyıda ve karşı kıyıda ağaç olan yer tercih edilmelidir.

Halat karşılıklı olarak her iki kıyıdaki ağaçlara bağlanır.

Bir elimizle silahı sıkıca kavrayıp ıslanmaması için havaya kaldırıp tutarız, diğer elimizle ipe sıkıca tutunarak geçeriz.

Teleferik Yöntemi İle Karşıya

Geçiş:

Yine nehrin dar olan yerinde, halatın bir ucu kıyıdaki ağacın bir metre yüksekliğine bağlanır. Halatın diğer ucu karşıya

geçirilir. Oradaki ağacın da bir metre yüksek noktasına bağlanır. Belimize ya da kemerimize bir ip bağlarız. Bunu da halata dolayarak bağlarız. Teleferik yöntemi olarak karşıya geçilir.

Suya İpe Bağlanmış Ağaç-Tomruk Bırakarak Geçiş Nasıl Yapılır?

Nehrin eni kadar bir boyda bir ağaç kesilir. Bu tomruğun iki ucuna da sağlamca halatlar bağlanır. Nehrin dar ve ağaçlık bir yerinden bir savaştı tomruğa bağlanmış halatın bir ucunu da eline alıp, yüzerek karşıya geçer. Ve götürdüğü bu halatı karşıdaki bir ağaca bağlar.

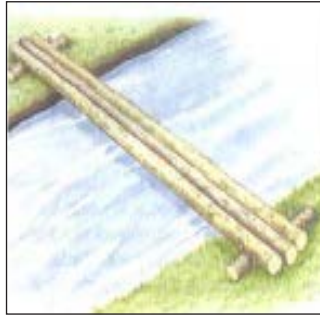
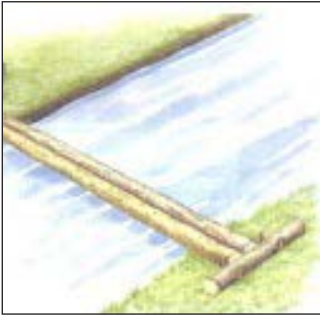
Tomruğun diğer ucuna da bağlı olan diğer halat da bulunduğu kıyıdaki bir ağaca bağlanır.

Burada dikkat edeceğimiz nokta halatın geçilecek suyun iki katı uzunluğunda olmasıdır.

Tomruk suya bırakılır. Suyun akış yönüne doğru tomruk gider ve karşı kıyıdaki ip yardımıyla tomruk çekilerek suyun üzerinde tomruktan bir dayanak yapılmış olur.

Yüzmeyi bilmeyen savaşçılar tomruğa tutunarak sudan geçerler.

Şambrelle nerelerden ve nasıl

karşıya yan yana atılır. Ve bu ağaçlar köprü gibi kullanılarak üzerinden geçilir. Güvenlik açısından ihtiyaç duyuluyorsa bu ağaçlar tekrar kaldırılıp ortam eski haline getirilir. Bu bir yöntemdir...

Kalıcı Ağaç Köprü:

Aynı yöntemi kalıcı köprüye de dönüştürebiliriz. Yan yana atılan bu kütükleri sık aralıklarla, uygun boyda dilimlenmiş farklı ağaç parçalarıyla birbirine tutturup çakarak sabitleyiz. Arada oluşan boşluğu toprak ile doldurarak iyice ezeriz. Bu hali kalıcı bir

geçilir?

Nehirlerde, ırmaklarda, akışın çok hızlı olmadığı, suyun bizi sürüklemeyecek olan durgun yerlerinde Şambrelî belimize takarak geçeriz.

İp merdivenle nerelerde ve nasıl geçeriz?

Öncelikle ip halattan bir merdiven yaparız. Bu merdiveni sık sık kullandığımız yerlerdeki su geçişlerinde kullanırız. Yine halatları her iki kıyıda karşılıklı ağaçlara bağlayarak yaparız geçişi. Her geçişten sonra merdiveni söker ve orada kamufle ederiz. Bu merdiveni oradaki geçişlerde kullanırız.

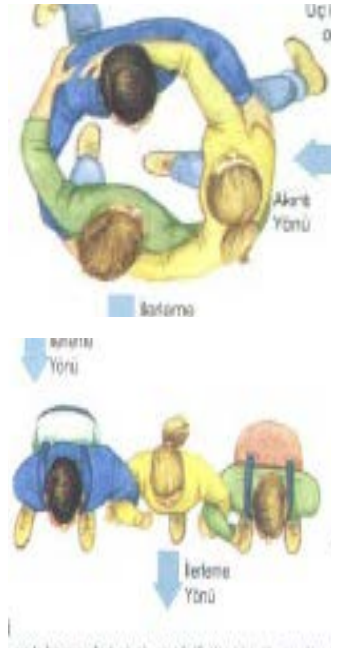
Ağaç köprü nasıl yapılır?

Seyyar Ağaç Köprü: Suyun dar ve sudan yüksek olan kenarlarının olduğu yer bulunur. Bu suyun eninden biraz uzun iki ağaç kesilir. Bu ağaçlar karşıdan

köprüdür. Sürekli kullanabiliriz.

Barajlarda geçiş nasıl yapılır? Geçişlerde ne kullanılır?

Barajlarda sal ve bot kullanarak geçeriz. Barajın bitim noktasında ve kıyının birbirine yakın olan yerlerinden geçeriz. Bot yoksa sal yaparız. Sal için kesilen ağaçlar birbirine halatla bağlanır. Salı

kendini sabitler ve ilk savaşıyla ellerini kenetlerler.

Böyle böyle bir set oluşturarak tüm savaşılar suya girer. Ne yapmış olduk?

Her giren savaşı kendisinden önce giren savaşılarla tutunarak suda ilerler ve en son noktaya varır.

Böylece suda savaşılardan örülmüş bir duvar oluşturulmuş olur.

Tüm savaşılar bu duvarı tutunarak karşıya geçer.

dengelemek için dört yönlü (alt tarafına) şambrell yada 5 lt.lik boş pet şişeler bağlanır. Bottaki yöntem gibi kürek çekilerek geçilir.

El ele tutunarak geçme nasıl yapılır?

Suyun boyumuzu geçmeyecek yeri tespit edilir. Geçiş yapacağımız yerin güvenli olduğundan emin olunur. Bunun için iyi bir keşif yapılır. Çünkü su tüm savaşılarla birlikte geçilecektir. Eğer birlik kalabalık ise iki grup halinde geçilir. Bu durumda bir grup savaşı geçerken diğer grup savaşı güvenlik alır.

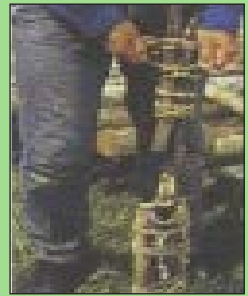
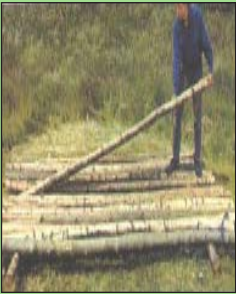
Bu yöntemle şöyle geçilir:

Önce bir savaşı suya girer. Ayağını yere iyice basarak, kendini sabitler ve en sağlam durabileceği şekilde bacaklarını açarak durur.

İkinci savaşı suya ilk girip kendini sağlamca sabitleyen savaşıya tutunarak yanına geçer. O da ayaklarını açıp,

Gerilla yaratıcıdır. Gerilla için aşılamayacak engel yoktur. Çünkü gerilla beyniyle, yüreğiyle, savaşı büyültmeye kilitlenmiştir. Bu bakış, tüm faaliyetlerine yön verir. Bu yanılla aşılması gereken engel, eğer ki bir barajsa gerilla "bu engeli nasıl aşarım" diye düşünür, yoğunlaşır ve çözümü bulur. Yine aşacağı engel derin, akıntısı yüksek ve geniş bir nehirse gerilla aynı şekilde "bu nehri nasıl aşarım, karşıya nasıl geçerim" diye kilitlenir ve yolunu bulur. Buradaki temel mesele gerillanın sonuç alacağına, başarabileceğine, yapabileceğine olan kesin inancıdır. Yani, meselenin özü inanmak, istemek ve yapmaktır.

RESİMLERLE SAL YAPIMI

Bomba Yapımında Devre-Düzenek Nedir? Saatli Bomba Düzenegi

Sf.52

Düşmana karşı savaşı büyütüyor, oligarşi ve emperyalizmin korkulu rüyası oluyoruz. Bu savaşta emperyalistler, tüm halk düşmanları halka karşı her türlü silahı kullanıyorlar. Yakıyorlar, yıkıyorlar, bombalıyorlar... Türlü saldırılarıyla halkımızı katlediyorlar. Biz de her türlü silahımızla emperyalizmin bu saldırılarına cevap vermeliyiz.

Neyi öğreneceğiz?

Savaşın ihtiyaçlarını öğreneceğiz. Bu ihtiyaçları kim karşılayacak, nereden bulacak, nasıl ve neyle sağlayacağız? Bir silah, bir bomba nasıl bulunur, nasıl yapılır, malzemeleri nasıl temin edilir? Savaşı

büyütmek için her şeyi öğreneceğiz.

Bir bombalı eylem yapacağız örneğin.

Bomba nasıl yapılır?

Nasıl taşınır ve nerede, nasıl patlatılır? Bunları öğrenmeliyiz.

"Bomba" dediğimiz zaman aklımıza ilk gelecek şey devre ve düzenek sistemini öğrenmek olmalı.

Nedir devre düzenek?

Bombayı istediğimiz zaman da ve bizim irademizle patlamasını sağlayan bağlantılardır. Bu malzemeleri çevremizden kolaylıkla temin edebilir ve hazırlayacağımız bombayı bu düzenek aracılığı ile patlatabiliriz.

Tabi ilk önce her aşamada uyulması gereken kurallarımıza harfiyen uyalım.

Hesap sormak için öğrenmek zorundayız.
Adalet için öğrenmek zorundayız.
Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm için öğrenmek zorundayız.
Düşmanı geriletmek ve yenmek için daha fazla öğrenmeli ve her insanımızı, her taraftarımızı, tüm halkımızı eğitmeliyiz.

KABLolar

Düzeneklerde 0.22 mm kalınlığında kablolar kullanılır. Kablolar tek ya da çok tellidirler. Tek telli olanların içinden tek bir bakır tel geçer. Çok telli kablounun içinden ise 8-10 tane ayrı ve ince tel geçmektedir. Çalışma kolaylığı sağladığı ve de kırılma ihtimali daha zayıf olduğu için çok telli kablolar kullanılır.

Üç değişik renkte kablo satın alınır.

Siyah, kırmızı ve sarı.

Yapacağımız tüm çalışmalarda; artı (+) uçlar için kırmızıyı, eksi (-) uçlar için siyahı, sinyal ucu için sarı kablo kullanılır.

HAVYA VE LEHİM

Kabloları lehimlemek için havya ve lehim kullanılır.

Havyanın ucu ince olmalıdır.

Küçük noktalara lehim

yaparken kalın uçlu havyalarla çalışılmaz.

Havya ve lehim elektrik-elektronik malzemeleri satan yerlerden satın alınabilir.

Genelde makaralara sarılmış olarak satılırlar.

Havya ile elektronik cihazların-devrelerin üzerinde çalışırken cihazın fazla ısınmamasına dikkat edilir.

Ana nokta üzerinde çalışmaya başlamadan önce havya ile alıştırmaya çalışmaları yapılır.

Sf.53

DUY VE AMPUL

Düzenekleri kontrol etmek için el feneri ampulleri kullanılır.

6 volt ampuller kullanılır.

3 volt ya da daha düşük voltaj ile çalışan ampuller 9 volt akım verildiğinde patlıyor.

Kullanılmaz.

Elektrik malzemeleri satan yerlerden satılır.

Aynı yerde ampule uygun duy da satılır.

PATLAYICI YAPIMINDA GÜVENLİK KURALLARI

1- Patlayıcı ya da fünyeyi hazırlarken zinde ve dikkatli olmalıyız.

Neden?

Çünkü; Patlayıcılar ve patlayıcı yapımı çok hassas bir konudur. Kesinlikle özen gösterilmelidir. Unutulmamalıdır ki, bu konuda yapılacak **İLK HATA SON HATADIR!** Bu nedenle çalışmaya başlarken zinde, dikkatli ve sadece yapacağımız bomba düşünülerek çalışılmalıdır.

2- Çalışacağımız yer, masa düzenli ve temiz olmalıdır. **Neden?**

Çünkü; Karışık, dağınık bir masada her şey iç içe olduğu için yanlış bir bağlantı yapabilir, aradığımızı bulamayabilir ve bunlara bağlı olarak da ölüm veya sakatlığımızla sonuçlanacak "**ilk ve son hatayı**" yapmış oluruz.

3- Kafamızda bere, elimizde eldiven ve kollarımız bileklere kadar kapalı olmalıdır. **Neden?**

Çünkü; Bomba yaparken bombanın üzerinde parmak izi, kıl, tüy vb. bırakıp düşmana DNA izi bırakmamak için bu önlemleri alırız.

4- Bomba yapımına geçmeden önce yüzük, kolye, saat gibi metal

ve elektronik aksamalar üzerimizden çıkarılır. **Neden?**

Çünkü; Metal ve elektronik aksamalar patlayıcı ile etkileşim içine girip patlayıcının patlamasına neden olabilir.

5- Çalışacağımız masa metal olmamalı. Metalse bu metal yüzey plastik, naylon, bez vb. gibi bir örtü ile yalıtılmalıdır. **Neden?**

Çünkü; Bir önceki maddede de değinildiği gibi metaller patlayıcı ile etkileşim haline girip patlayıcının patlamasına neden olabilir. Bu nedenle metal bir masada çalışma yapmamalıyız. Tahta ya da cam bir masa olabilir. Ama, elimizdeki masa metalse o zaman üzerini bir plastik veya bezle örterek yalıtırız.

6- Fünye ile patlayıcı aynı yerde tutulmaz. **Neden?**

Çünkü; Bir kaza sonucu gerçekleşecek patlamada yaşanacak zararın etkisi daha fazla olacağından ve bir hataya meydan vermemek için patlayıcı ve fünye ancak bağlantı yapacağımız yani son aşamada bir araya getirilir. Bulunduğumuz odada bomba yapıyorsak fünye, tersten de fünye yapıyorsak bomba bulunmamalıdır.

7- Fünnye ya da bomba yaparken patlayıcıyı sıkıştırmak için metal hiçbir şey kullanmamalıyız. **Neden?**

Çünkü; Kullanacağımız şey tahta ya da cam vb. olmalı. Bu kurşun kalem de olabilir. Metal bir çubuk kullanırsak bomba ile etki-leşim olup patlama yaşanabilir.

8- Elimizde bilmediğimiz bir patlayıcı varsa bunu kullanacağımız diğer malzemelerle nasıl bir etki-leşime girdiğini anlamak için nohut tanesi kadar alıp deneriz. **Neden?**

Çünkü; Patlayıcı madde ile kullanacağımız madde etkileşim haline gelip bomba yapımı sırasında patlayabilir. Doğada bazı maddeler birbirini etkiler. Bunu unutmayalım. O yüzden, böyle bir deneme yapmalıyız.

9- Yapılan her kablo bağlantısını izole etmeliyiz. **Neden?**

Çünkü; Bunu hem bağlantının kopmaması için, hem kabloların birbirine temas edip şase yapmasını engellemek için hem de bir akıma (pil vb) değip irademiz dışında patlamaya yol açmaması için yaparız. Öz olarak bir güvenlik kuralı olarak mutlaka uymamız gereken bir kuraldır.

10- Yaptığımız bağlantıların so-runsuz olup olmadığını avometre

aracılığı ile kontrol ederiz. **Neden?**

Çünkü; Kontrol kesinlikle pil ile yapılmaz. Bu patlamaya ne-den olur. O yüzden, yapılan tüm bağlantıların kontrolü avometre aracılığıyla yapılır. Avometre kab-loların, bir bütün olarak düzeneğin sağlam olup olmadığını belirler.

11- Yaptığımız bomba düzene-ğinin her aşamasını kontrol ampü-lü ile deneriz. Son bağlantı dedi-ğimiz pil bağlantısını yapmadan önce de mutlaka kontrol ampülü ile düzeneğin çalışıp çalışmadığı kontrol edilmelidir. **Neden?**

Çünkü; Kontrol ampülü bizim istediğimiz anda yanıyorsa sorun yoktur. Fakat kontrol ampülü bi-zim irademiz, isteğimiz dışındaki bir anda yanıyorsa bu bombanın elimizde patlaması demektir. Yani kontrol ampülü bize düzenekte bir hata olup olmadığını anlatır.

12- Bombaya pil bağlantısı ey-lem yerinde yapılır. **Neden?**

Çünkü; Tüm kontrollerimize rağmen düzenekte bir hata var-sa bomba bu son pil bağlantısını yaptığımız anda patlayacaktır. Bu nedenle bu son bağlantı bombayı hazırladığımız üssümüzde ya da başka bir yerde değil hedefin oldu-ğu eylem yerinde yapılır.

PİLLER

Düzenekler için 9 voltluk, saatler için ise 1.5 voltluk piller kullanılır.

Her iki pil de elektrik malzemeleri satan dükkanlarda ve süper marketlerde satılır.

9 voltluk piller için çıkıtçı gibi pillerin başındaki kutuplara geçen başlıklar vardır. Pratik ve güvenli olması için bu başlıklardan alınır. Bu başlıklar elektronikçilerden temin edilebilir. Pil alırken en iyisi-kaliteli alınır. Bunlar;

Duracell, Energizer marka pillerdir.

Eylemde mutlaka yeni-hiç kullanılmamış piller kullanılır. Hazırlık aşamasında, denemelerde kullandığınız

pilllerle kesinlikle eyleme gidilmez. 12 voltluk pillerin değişik ebatları vardır. Bu piller de elektronikçilerde vardır. Şarj aleti genelde ayrı olarak satılır. İki ucunda küçük kısıkaçlar olan bir adaptör sayesinde şarj edilirler. Bu kısıkaçların uçlarında kırmızı ve siyah renkli iki kablo vardır. Pilin aynı renk olan ayaklarına sabitleyerek şarj edilirler. 12 volt ile çalışan tüm aletler için 12 voltluk pil kullanılır. Daha düşük voltaj gerektiren düzeneklerde ise 9 voltluk piller kullanılır.

AVOMETRE

Elektrik ve elektronik işlerinde çalışanların kullandığı çok yönlü bir ölçüm aletidir. A harfi Amperi, V harfi Voltu ve Ω harfi Ohm'u sembolize eder. Bu aletle üç çeşit ölçüm yapmak mümkündür. Voltajı ölçmek için orta kısımdaki düğme DCV bölümüne getirilir. Bu batarya ölçümlerinde kullanılan bölümdür. 220 volt için ACV bölümü kullanılır. DCV bölümünden 20 ya da 200 yazan bölümü seçilir ve aletin kırmızı ucu pilin artı (+) ayağına siyah ucu ise eksi (-) ayağına değiştirilerek ölçüm yapılır. Ohmu (direnc) ölçmek için Ω sembolünün olduğu bölüm kullanılır.

Ohm ölçümü devrelerin, rezistansların vb.

sağlam olup olmadığını gösterir.

BANT

Çalışmalarda iki çeşit bant kullanılır. Bunlardan bir tanesi **elektrik bantı** diğeri ise **koli bantı**. Elektrik bantı kablolar yalıtırken, koli bantı ise paketleme yaparken kullanılır. Bantları kesinlikle dişinizle kesmeyiniz. Neden? Çünkü DNA'mız bantta kalır.

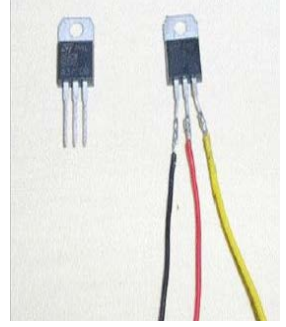
YAN KESKİ

Kablo kesmeye ve ucundaki plastik kısmı soymaya yarayan alet. Kabloyu keserken bu aletin uç kısmı, kablonun ucunu açarken ise en dip tarafı kullanılır. Yan keskinin küçük boyları vardır. Çalışma için bunlar daha uygundur.

TORNAVİDA

Değişik boy ve özelliklerde bir takım tornavidamız olmalı. Düz ve yıldız tornavidalardan küçükten büyüğe bir set almalıyız. Telefonları açmak için farklı tornavidalar gerekiyor. T6, T5 gibi.

TRİYAK

Anahtar görevi gören küçük bir elektronik parçadır. Çok düşük bir sinyal akımı ile saniyenin binde birinde ilettime geçer ve üzerinden büyük akımlar geçirebilir. Bu yüzden çok küçük akımlarla büyük akım gerektiren yüklerin kontrolünde kullanılırlar.

Sf.57

ELDİVEN

Teknik çalışmanın tüm aşamalarında eldiven kullanılır. Ameliyat eldiveni olarak bilinen tek kullanımlık ince eldivenler parmak izi bırakmayı **engellemiyor**. Bunlar kullanılmaz. Eldiven ele tam oturmalı, parmak uçlarında boşluk kalmamalı. Mutfaklarda kullanılan veya elektronikçilerintamircilerin kullandığı eldivenler kullanmaya uygundur.

Eldivenler ile çalışmayı bir alışkanlık haline getirmeliyiz. **Çalışmalarda hazırlık aşamasından son bağlantıyı yapmaya kadar her aşamada mutlaka eldiven kullanılır.**

Farklı özelliklere sahip onlarca çeşidi vardır. **Çalışmalarda 9 volt ile çalışan 2 ya da 4 amperlik triyak kullanılır.** Triyakın üzerinde üç ayak vardır. Triyakın yazılı olan yüzü yukarı (Bize) bakacak şekilde masaya koyduğunuzda; **soldaki ayağı** eksi (-), **ortadaki ayak** artı (+), **sağdaki ayak** ise sinyal ayağıdır.

SAATLİ BOMBA DÜZENEGİ

1- Düzenek ne işe yarar?

Düzenek bombanın bizim istediğimiz zamanda ve bizim irademizle patlamasını sağlar.

2- Devre düzenek için gerekli malzemeler nelerdir?

Üç renk kablo
deneme ampülü
yan keski
izolasyon bandı
band kesici ya da makas
pil (9 V'luk)
saat
triyak
raptiye

3- Triyak nedir, ne işe yarar?

-Triyak, sadece telefon ve saatli düzeneklerde kullanılır.

-İki veya dört amperlik olanı bizim işimize yarar.

-Triyak devrede anahtar görevi görür.

-Çok daha büyük akımların geçişisini saniyenin binde biri zaman dilimi içinde geçişine izin verir.

4- Triyakın kutuplarını nasıl belirleriz?

-Triyakın yazılı olan tarafını kendimize bakacak şekilde tutarız.

-Buna göre en soldaki ayağı negatif (-), ortadaki ayak pozitif (+), en sağdaki ayak sinyal görevi görür.

5- Kaç volt pil kullanırız, nasıl kullanırız?

-Düzenek için 9 V pil yeterlidir.

-Ancak, biz iki tane 9V pil kullanırız.

Pilimizin uzun ömürlü olması için pilleri paralel bağlantı yaparız. Bu pilin ömrünü uzatır ama gücünde bir değişiklik olmaz. Yani paralel bağlantı ile pilin gücü yine 9V'dur. Fakat ömrü ise iki kat artmış olur.

6- Pillerle paralel bağlantıyı nasıl yaparız?

Paralel bağlantı 2 tane (ya da daha fazla) 9V'luk pilin, "+" (Artı) kutbu ile "+" (Artı) kutbunu, "-" (Eksi) kutbu ile "-" (Eksi) kutuplarını birbirine bağlayarak paralel bağlantı yapmış oluruz.

-Bomba düzeneğinde bu şekilde kullandığımızda pilimiz yine 9 V olacaktır ama pilin ömrü iki katına çıkacaktır. Pil sayısını arttırtıkça pilin kullanım süresi de o kadar çok artmış olur. Yani üç pili paralel bağlantı yaparsak pilin kullanım ömrü üç katına çıkacaktır.

7- Pillerde seri bağlantı nasıl yapılır?

-Bu bağlantı ile amaç iki 9 V'luk pil ile 18 V'luk güç elde etmektir. (Üç pili bu şekilde seri bağlantı yaparsak 27 V'luk bir güç elde ederiz. Pil sayısı arttıkça güç de artmış olur.)

-Bunlardan birinin "+" (Artı) kutbunu diğerinin "-" (Eksi) kutbuna bağlarız.

-Geriye elimizde bağlantı yapacağımız bir "+" (Artı) bir de "-" (Eksi) kutup kalır.

-Bu bağlantıyı büyük patlayıcılarda ya da daha büyük enerjiye ihtiyaç duyduğumuz düzeneklerde kullanırız. Ancak, dezavantajı pilin ömrü artmaz aksine azalır.

8- Düzeneklerde deneme ampülü ne işe yarar, nerelerde kullanılır?

-Deneme ampülü bizim yapacağımız bağlantılarda bir sorun olup olmadığını KONTROL etmemize yarar.

-Pilin dolu olup olmadığını kontrolde, saate bağladığımız bağlantıda bir sorun olup olmadığını kontrolde ve en son da

düzenekte bir sorun olup olmadığını kontrol için kullanırız.

-Yani bomba düzeneğinde kontrol ampülü fünüye yerine kullanılmış olur.

Ampülün yanması demek fününin ve dolayısıyla bombanın patlaması demektir.

-Eğer ki, ampül isteğimiz dışında yanıyorsa bu durum bombanın elimizde patlaması anlamına gelir.

9- Saatli bomba düzeneğinde nasıl bir saat kullanmalıyız?

-Kullanacağımız saatin akrep ve yelkovan aksamı plastik değil, metal olmalıdır. Bundaki amaç, akımın iletilmesini sağlamak olduğu için bu aksamın metal olmasına dikkat edilir.

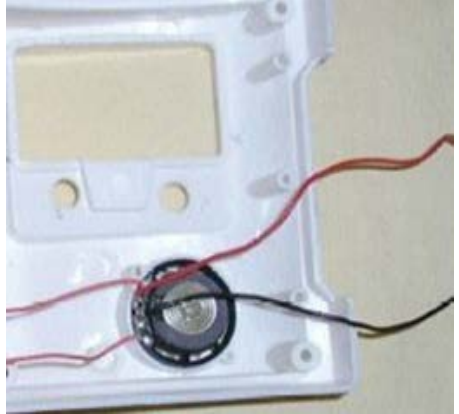
10- Saate bağlantılar nasıl yapılır?

-Saatin rakamlarının olduğu zemin (kadrın) metaldir. O yüzden buranın yapacağımız bağlantı ile bir etkileşim içine girmemesi için, bombanın patlamasını istediğimiz zaman diliminin üzerine önce bant yapıştırarak burayı izole ederiz. (örneğin saat üç'te bombanın patlamasını istiyorsak, saatin kadrındaki o kısmı, zemini bantla izole ederiz)

-Üç renk zil kablomuz vardı (Örneğin bunlar kırmızı, sarı ve beyaz olsun.) Bunlardan kırmızı olanı alırız. Ve raptiyenin dibine bağlarız ve izole ederiz. Daha sonra raptiyeyi izole ettiğimiz bölgeye (saat üzerindeki üç kısmına) raptiyenin sivri ucu yukarı bakacak şekilde bant ile yapıştırırız.

-Daha sonra akrep dışında saniye ve yelkovanı akrep aksamını bozmayacak şekilde çıkarırız. Ya da keseriz.

-Sarı renk olan ikinci kablomuzu alırız. Ve saatin arkasından akrep ve yelkovanın bulunduğu metal aksama bağlarız.

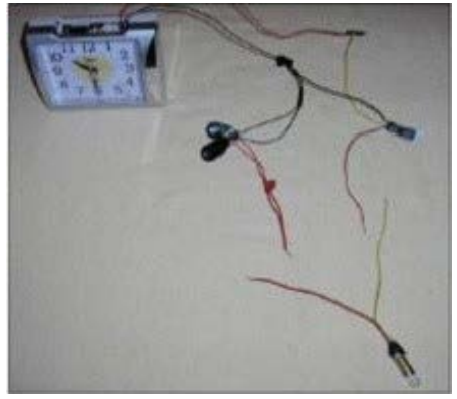
Sf.59

Bu bağlantıyı metal aksamı engellemeyecek şekilde yapar ve izole ederiz.

-Saate bağlantımız bitmiş ve saatimizden iki kablo çıkmış durumdadır. Kırmızı olanı "+"(Artı), sarı olanı "-"(Eksi) olarak belirleyelim.

11- Saatte yaptığımız bağlantılarda sorun olup olmadığını nasıl anlarız?

-Saateki "+"(Artı) kutbu, pildeki "+"(Artı) kutba bağlarız. Geriye saatteki "-"(Eksi) kutup ve pildeki "-"(Eksi) kutup kalır. Buraya deneme ampülünü bağlarız. Belirlediğimiz saatte ampul yanarsa bağlantılarda sorun yok demektir.

Sf.60

12- Triyak'a kablo bağlantılarını nasıl yaparız?

-Trikayın yazılı tarafını bize bakacak şekilde elimize alırız.

-En sol ayağa "-"(Eksi) kutup olarak belirlediğimiz sarı kabloyu bağlarız.

-Orta ayağa "+"(Artı) kutup olarak belirlediğimiz kırmızı kabloyu bağlarız.

-Trikayın en sağdaki ayak olan sinyal ucuna üçüncü kablomuz olan beyaz kablomuzu bağlarız.

-Ve böylece triyak bağlantımızı yapmış oluruz.

-Yapılan bağlantılar bantla izole edilir.

13- Pil bağlantımızı nasıl yaparız?

-Deneme ampülü ile pilin dolu olup

olmadığı kontrol edilir. Pilde "+"(Artı) ve "-"(Eksi) kutuplar vardır. "+"(Artı) ve "-"(Eksi) kutup olarak belirlediğimiz kabloları buraya bağlarız ve izole ederiz. (Artı kutba Kırmızı ve Eksi kutba Sarı kablo bağlayalım)

14- Tüm bu bağlantılar birbirine nasıl bağlanır?

-Yapacağımız ilk bağlantı üçlü bağlantıdır. Diğerleri ikili bağlantı olacaktır.

-Trikaydan gelen "+" kutup (Kırmızı kablo), saatten gelen "+" kutup (Kırmızı kablo) ve pilden gelen "+" (Kırmızı kablo) kutup birbirine bağlanır. (yani bu üç kablo birbirine bağlanır) Ve izole edilir. Bu ilk bağlantıdır.

- **İkinci bağlantı;** Triyaktan gelen sinyal kablosu (Triyaktan gelen beyaz kablo) ile saatten (Sarı kablo) gelen "-" (Eksi) kutup bağlanır ve izole edilir.

- **Üçüncü bağlantı;** Triyaktan gelen "-" (Sarı) kablo ve pilden gelen "-" (Sarı) kablo boşta kalmıştır.

Boşta kalan bu iki kabloya bombanın fünyesinden gelen iki kablo bağlanacaktır.

ANCAK BUNDAN ÖNCE DENEME AMPÜLÜ BAĞLANARAK BAĞLANTILAR MUTLAKA KONTROL EDİLİR!

Deneme ampülünün bir ucu triyaktan gelen "-" (Sarı) kabloya, diğer ucu pilden gelen "-" (Sarı) kabloya bağlanır. Eğer bizim belirlediğimiz an dışında (Örneğimizde saat 3'te bombanın patlaması için düzeneğimizi hazırladık) ampülde bir yanma olursa bu bomba bizim irademiz dışında patladı demektir. Ve bu da bağlantılarda sorun olduğu anlamına gelir. Ve bağlantılar tekrar kontrol edilir.

Yine, belirlediğimiz saatte (Saat 3'te) ampül yanmazsa, ya da bizim isteğimiz dışında bir anda (saat 3 dışında herhangi bir anda) ampül yanıyorsa, bu da bombanın elimizde patlaması anlamına gelir.

Tekrar kontrol edilir.

Bizim belirlediğimiz saatte (Saat 3'te) ampül yanarsa bu bağlantılarda bir sorun olmadığı anlamına gelir. Son olarak eyleme gitmeden önce bomba düzeneğe bağlanır.

Eylem yerinde hiç kullanılmamış pil takılır.

BAŞARILAR!

YAŞASIN HALKIN ADALETİ!

Halk düşmanları terörde ve haydutlukta sınır tanımıyorlar.

Katliamlar, işkenceler, gözaltı ve tutuklamalar her geçen gün artarak sürüyor. İşsizlik, açlık, yozlaşma, umutsuzluk sarmış milyonları...

Bunların sorumlusu olan bu düzenden ve düzenin sahiplerinden hesap sormalıyız.

Katledilenlerimizin, açlık ve sefalet içinde bırakılanlarımızın, onuru kırılanlarımızın, şehitlerimizin hesabını sormalıyız.

Ülkemizi işgal eden ABD'den ve ABD'ye uşaklık eden tüm vatan hainlerinden hesap sormalı, onları def etmeliyiz.

Bunun için savaşıyoruz. Bombalarımız onların beyinlerinde, karargahlarında, bulundukları her yerde patlamalıdır.

Bomba yapmayı öğrenelim, öğretelim, düşmanı vuralım!
**DÜŞMANDAN HESAP
SORALIM!**

Sf.61

Ėy kahramanı bu halkın!

*Nasıl da özler
bu yürek seni...*

*Bu özlemle
daha bir sıkı sarılırız sana...
Sana sarılırız, yani uğrunda
ölümsüzleştiğin devrime!*

**PARTİ-CEPHE
BAYRAĞI ALTINDA
BİRLEŞELİM SAVAŞALIM
HALK İKTİDARINI KURALIM!**

**FAŞİZMİN ZULMÜNÜ VE VAHŞETİNİ
UNUTMAYACAK
AFFETMEYECEK
HESAP SORACAĞIZ!**